

Socialrådgiveren 02

2011

26. januar

LISBETH ZORNIG:
JEG VALGTE LIVET

**CAFÉ GIVER
LIVSMOD**

SYGEMELDTE MØDES
OG SKABER LIVSMOD 8

**DUBU STYRKER
SAMARBEJDET**

HØJE FORVENTNINGER
TIL NYT IT-SYSTEM 10

**MINISTER
I PRAKTIK**

IMPONERET OVER
UNGEINDSATS 5

AF METTE MØRK, JOURNALIST

5 HURTIGE : KLAUS KORNØ RASMUSSEN

Pausen er i knibe

Pauserne i hverdagen er vigtige – og uden dem bliver livet fattigere, siger forfatteren Klaus Kornø Rasmussen. Han har netop udgivet "Pausebogen".

Hvorfor har du skrevet en hel bog om pauser? Min erfaring er, at de fleste moderne mennesker sjældent oplever ro. Ro bliver simpelthen ikke prioriteret, og fysiologisk er vi ikke skabt til konstant at være i aktivitet. Vi skal helst veksle mellem aktivitet og hvile for at fungere optimalt. Der er mange rapporter og undersøgelser, som fortæller, at flere og flere føler sig pressede i deres hverdag, så jeg fandt det relevant at reklamere for pauser. Jeg beskriver også pauseøvelser i "Pausebogen", som kan gøre en pause optimalt givende. Både fysiske, meditative og mentale øvelser.

Hvordan har pausen det svært?

For det første er mange af de kollektive pauser forsvundet, så vi skal selv huske på dem. Det kan være svært, hvis vi er meget optaget af det, vi er i gang med. For det andet bliver produktiviteten hele tiden strammet, så man ofte ser skævt til dem, som holder pause. Den aktuelle diskussion om, at rygere selv skal betale for deres rygetid, viser tydeligt, hvordan pausekulturen er på vej ud. Endelig fylder vi ofte eventuelle pauserum ud med sms, mobilsnak, facebooktjek og andre onlineaktiviteter, så vi reelt ikke oplever fornemmelsen af ro.

Hvad betyder det, at vi er blevet mere selvstyrende i vores arbejdsliv?

At vi ikke så ofte ser på den tidsmængde, vi bruger på en given opgave. Det er opgavens resultat, som vi bliver vurderet på. Hvis vi har hjemmearbejdsplads, er der endnu større muligheder for at gå arbejdsamok. "Jeg skal liiige nå at tjekke en mail, inden jeg går seng". Mange arbejdsopgaver lapper desuden over hinanden, så man ikke opnår den tilfredsstillelse at holde en velfortjent pause efter endt arbejdsindsats.

Klaus Kornø Rasmussen,
afspændingspædagog (DAP),
meditationslærer, friluftslivsvejleder
og billedkunstner.

Hvordan mærker vi konsekvensen af de manglende pauser?

Et liv uden pauser bliver et fattigere liv. Det er i pausen, man regenerer, så man kan gå i gang med den næste opgave fyldt med energi, kreativitet og virkelyst. Det er også i pausen, de sociale behov dækkes. Mange teambuilding-kurser kunne undværes, hvis pauserne med kollegasnak blev taget alvorligt. Pauserne er en arbejdsplads' sociale kit. En pause er også en mulighed for en hurtig gåtur, hvis man har stillesiddende arbejde. Arbejdsdage uden gode pauser risikerer at give stress.

Hvad skal vi gøre for at rette op?

Det er vigtigt, at arbejdspladskulturen signalerer, at det er ok at holde pauser. En god leder går forrest. Kulturen skulle gerne drejes derhen, at man betragtes som en ineffektiv medarbejder, hvis man dropper sine pauser. Har man selv svært ved at huske dem, må man sætte et signal på sin computer.

mm@mettemork.dk

Socialrådgiveren

(ISSN 0108-6103) udgives af
Dansk Socialrådgiverforening
Toldbodgade 19B
1253 København K
Telefon 70 10 10 99
Fax 33 91 30 69
www.socialrdg.dk

Ansvarshavende Bettina Post
bp@socialrdg.dk

Redaktør Mette Ellegaard
me@socialrdg.dk

Journalist Susan Paulsen
sp@socialrdg.dk

Journalist Birgitte Rørdam
br@socialrdg.dk

Kommunikationsmedarbejder
Birgit Barfoed
bb@socialrdg.dk

Grafisk Design
EN:60, www.en60.dk

Forside
Fotograf Jeppe Carlsen

Tryk Datagraf Auning a/s

Annoncer
DG Media a/s
Studiestræde 5-7
1455 Kbh. K
Telefon 70 27 11 55
Fax 70 27 11 56
epost@dgmedia.dk

Årsabonnement
7000,- kr. (incl. moms)

Løssalg
37,- kr. pr. nummer,
plus forsendelse
Socialrådgiveren udkommer
19 gange om året

Artikler og læserindlæg er
ikke nødvendigvis udtryk
for organisationens holdning.
Kontrolleret oplag: 14.269
Trykt oplag: 14.700

Indhold

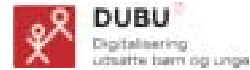
AKTUELT CITAT

"Jo mere man kan bilde sig selv ind, at det er de andres egen skyld, at de har problemer, desto mere bekræfter man sin egen usårlighed."

Helle Christiansen, chef i Kirkens Korshær
14. januar i Kristeligt Dagblad

UDSATTE BØRN Børnerådsformand Lisbeth Zornig Andersen mener, at udsatte børn skal "håndbæres" igennem en uddannelse. Selv har hun mod alle odds overlevet en barndom med alkohol, vold og seksuelle overgreb. **18**

DUBU Socialrådgivere har store forventninger til DUBU, et nyt it-system udviklet særligt til arbejde med udsatte børn og unge. **10**

FALSK VAREBETEGNELSE I Københavns Kommunes projekt "Socialrådgivere i daginstitutioner" er kun halvdelen af de ansatte socialrådgivere, resten har anden baggrund. Det er et fagligt dilemma, mener socialrådgiver Nina Harboe. **14**

TR I ARBEJDSTØJET Jobcenter Aabenraa havde været uden tillidsrepræsentant i et år, da Tine Frederiksen trådte til. Siden har hun været med til at undgå fyringer. **12**

DETTE NUMMER

- 2 Fem hurtige
- 4 Medarbejder savner indflydelse
- 5 Socialminister i praktik
- 6 Kort nyt
- 8 Café Sygemeldt skaber håb
- 10 DUBU styrker arbejdet med børn
- 12 Krisen kræver sin tillidsrepræsentant
- 13 Klumme: Tanker fra praksis

- 14 Socialrådgiver – fag eller funktion?
- 17 Debat
- 18 Lisbeth Zornig: Jeg valgte livet
- 22 Kommentar: Hvilken reform får vi?
- 24 DS:NU
- 26 DS:Region
- 31 DS:Kontakt
- 32 Leder

Medarbejdere vil have indflydelse på besparelser

Ansatte bliver ikke inddraget i vigtige beslutninger på arbejdspladsen om økonomi og besparelser, sådan som det er aftalt, viser ny undersøgelse fra FTF. Dansk Socialrådgiverforening opfordrer arbejdsgiverne til at inddrage medarbejderne, ikke mindst i de aktuelle sparetider.

TEKST OLE LARSEN

Netop nu, hvor arbejdspladserne kæmper med flere og større udfordringer, end de har gjort i årtier, er lønmodtagere og arbejdsgivere dårlige til at løse problemerne sammen. Det viser en ny stor undersøgelse fra hovedorganisationen FTF foretaget af CARMA, Center for Arbejdsmarkedsforskning ved Aalborg Universitet blandt ca. 8.500 tillidsfolk på offentlige og private arbejdspladser.

Hele 43 procent af tillidsfolkene på FTF-området oplever, at de er sat uden for indflydelse, når det kommer til de overordnede strategiske spørgsmål om budget, økonomi, besparelser og rationaliseringer. Det kan fx være i forbindelse med effektiviserings- og rationaliseringskoncepter, omorganisering af arbejdsgange, nye ledelsesformer og ny teknologi.

Tillidsfolkene oplever, at de formelle samarbejdssystemer med lokale samarbejdsudvalg (eller MED-udvalg, som det hedder i regioner og kommuner) mest bruges til at give lønmodtagerne sager til orientering – og ikke som et forum for reel indflydelse.

Omvendt oplever tillidsfolkene størst indflydelse i forhold til nære, arbejdsrelaterede områder i hverdagen. Det kan fx være konkrete tiltag for arbejdsmiljøet og personalepolitikker som graviditetspolitik, rygepolitik, sygefraværspolitik, personalehåndbøger og så videre.

En af forskerne bag undersøgelsen, professor Henning Jørgensen, siger til FTF's hjemmeside:

– Man kan godt have romantiske forestillinger om, at arbejdsgiverne lever op til aftalen om medindflydelse, fordi vi i Danmark har et arbejdsmarked, hvor samarbejdet er sat i faste rammer med aftaler, procedurer og personalepolitikker. Det ser godt og reguleret ud på papiret, især i det offentlige. Men det viser sig, at en del af arbejdsgiverne rent faktisk smytter sig udenom.

DS: Foruroligende

I Dansk Socialrådgiverforening finder næstformand Ulrik Frederiksen det foruroligende, at knap halvdelen af de adspurgte tillidsrepræsentanter måske nok har indflydelse på frugtordninger og kaffeordninger, men føler sig sat uden for indflydelse på de strategisk vigtige beslutninger.

– I en tid, hvor der løbende er store besparelser på dagsordenen, er det helt afgørende, at medarbejdernes ideer og erfaringer bringes i spil. Hvordan finder vi frem til de kloge besparelser, hvor vi finder de nødvendige penge, men undgår at skære unødigt i kvaliteten. Det må være det allervigtigste både for arbejdsgivere og medarbejdere i en fælles proces, siger Ulrik Frederiksen.

Han har fuld forståelse for, at arbejdsgivere i kommuner, regioner og staten står med en bunden opgave, der hedder at spare penge.

– Men målet må ikke bare være, at nå frem til de nødvendige omkostningsreduktioner. Målet må også være at bringe forvaltninger, afdelinger og medarbejdere helskindet igennem processen, så vi på den anden side stadig står med medarbejdere, som er motiverede og kan se meningen med det, de laver. Det kræver, at besparelsesprocesser gennemføres med gennemsigtighed og respekt for de medarbejdere, som også fremover skal levere service af høj kvalitet. Derfor skal vores formelle samarbejdssystemer bruges mere og bedre. ☺

Artiklen har – i en længere version – været bragt i Dansk Socialrådgiverforenings Nyhedsbrev. Læs mere på socialrdg.dk/nyhedsbrev

FAKTA: OM UNDERSØGELSEN

- Hidtil største danske undersøgelse af, hvordan det danske samarbejdssystem opleves og fungerer. Foretaget blandt 8.562 tillidsfolk – fordelt på 5.538 tillidsrepræsentanter, 2.561 arbejdsmiljørepræsentanter og 463 fællestillidsrepræsentanter. Dækker hele FTF-området med repræsentanter fra både kommuner, regioner, staten og den finansielle sektor på det private område.
- Foretaget af CARMA (Center for Arbejdsmarkedsforskning ved Aalborg Universitet) for FTF i 2011. Undersøgelsen består både af en spørgeskemaundersøgelse og af godt 20 dybdegående interviews.

Læs hele undersøgelsen "Medhør uden medbestemmelse" på ftf.dk

Socialminister inspireret af praktik i Roskilde

Social- og integrationsminister Karen Hækkerup var begejstret, da hun besøgte Roskilde Kommunes familieafdeling. Især kommunens forskning i arbejdsmetoder gjorde indtryk. Vi skal vide, hvad der virker, sagde hun.

TEKST BIRGITTE RØRDAM

Omkring 20 børn- og familiebejdere deltog sammen med formanden for Dansk Socialrådgiverforening, Bettina Post, da social- og integrationsminister Karen Hækkerup 16. januar var i praktik i Roskilde Kommunes familieafdeling. Her hørte hun om metoder i arbejdet med børn og unge. Fagbladet Socialrådgiveren måtte ikke overvære mødet, men fik efterfølgende en snak med den nye social- og integrationsminister.

– Jeg er meget glad for, at Dansk Socialrådgiverforening tog initiativ til at invitere mig til Roskilde Kommune. Når man sidder i Folketinget, har man ansvar for mange områder, som man skal udvikle, og der er det helt afgørende at få indblik i virkeligheden. Hver gang jeg er ude, lærer jeg noget. Og den viden skal jeg bruge, når vi skal lovgive, for på den måde kan jeg sikre mig, at loven kan bruges i praksis, sagde hun.

Imponeret over ungeindsats

Og social- og integrationsministeren blev da også inspireret i Roskilde Kommune.

– Jeg var meget imponeret over kommunens Projekt Brandkadetter, hvor en gruppe 13-15 årige, har gennemført et forløb og er blevet brandkadetter. Det er lykkedes kommunen at bryde en ond cirkel, så unge, der før har vist tilløb til at hærge den bydel, de bor i, nu kæmper for at passe på den. Det er kreativt tænkt og samtidig et projekt, som tager højde for, at de unge skal hjælpes videre efter brandkadetuddannelsen.

– Jeg er også imponeret over den helhedstanke, som ligger bag fag-

gruppernes arbejde her i Roskilde og den koordinering, de sørger for i de enkelte sager. Det, der blev præsenteret for mig, virkede meget professionelt, og er helt i tråd med den indsats, jeg gerne vil styrke via min ministergerning.

Behov for evidens

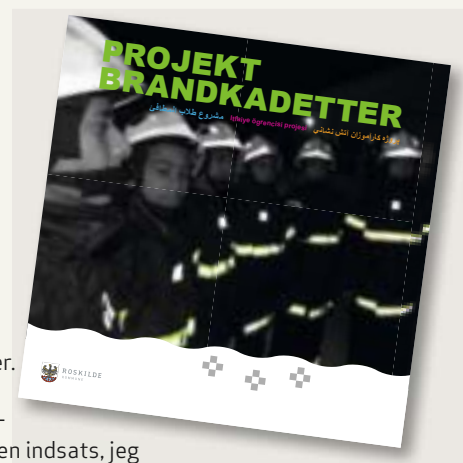
Noget andet ministeren var enig i er, at man skal væk fra at benytte mange tilfældige indsatser og i stedet blive bedre til at benytte indsatser, der virker.

– Roskilde Kommune har i flere år samarbejdet med Center for Forskning i Socialt Arbejde for at udvikle deres metoder i arbejdet med børn og unge. Vi tror, at det virker godt, men ingen ved jo rigtigt, hvad der virker. Arbejdet bliver for tilfældigt, og det kan vi ikke byde mennesker, der har brug for hjælp. Blandt andet derfor er det utrolig vigtigt at få evidens for de metoder, vi arbejder med. Her i kommunen har de selv bedt forskerne om at se sig over skulderen. Det synes jeg er modigt, og det er ikke alle kommuner, der gør det.

Karen Hækkerup ved godt, hvad hun vil tage med sig hjem fra mødet i Roskilde Kommune.

– Det, jeg har hørt i dag, underbygger faktisk det, jeg allerede arbejder for. At vi skal have forskningen ind i kommunerne, og at vi skal sætte ind med en tidlig og helhedsorienteret indsats for at lave et bedre forløb for den enkelte og undgå de udgifter, der følger af, at problemerne vokser sig større. Jeg har fået eksempler med på, hvordan begge dele kan gøres. Vi har økonomisk krise og eksploderende udgifter på børn- og ungeområdet, men jeg er sikker på, at det vil koste mindre, hvis vi optimerer det sociale arbejde. ☺

Dansk Socialrådgiverforening har tradition for at invitere nye socialministre med ud i virkeligheden

Læs mere om
Projekt Brandkadetter på:
www.roskilde.dk

Karen Hækkerup ved godt, hvad hun vil tage med sig hjem fra mødet i Roskilde Kommune.

BØRN OG UNGE

Ny børnetelefon

Børn og unge i Aalborg Kommune har nu en børnetelefon, de kan ringe til, hvis de får problemer uden for kommunens åbningstid. Hermed får børn og unge mulighed for at komme i direkte kontakt med Den Sociale Døgnvagt, hvis de oplever pludselig ulykke i familien, vold i hjemmet eller på anden vis svigtes. Hos den Sociale Døgnvagt er der altid en uddannet fagperson på arbejde, som kan finde en midlertidig løsning, til kommunen igen er åben. Den nye børnetelefon kører foreløbig som et forsøg i seks måneder.

Nummeret til den nye børnetelefon er 72 11 21 56. I dag har 20 af landets 98 kommuner en børnetelefon.

FOTO: SCANPIX

PSYKISK SYGDOM

Raske får psykiske diagnoser

Psykologer landet over modtager flere og flere danskere med psykiske diagnoser, selvom de ifølge psykologerne slet ikke er syge. En rundspørge til 400 psykologer viser, at hver tredje i hverdagen modtager patienter som har fået en diagnose på baggrund af almindelige livskvaler. Og det er et alvorligt problem, mener Dansk Psykologforenings formand, Roal Ulrichsen.

– Diagnoserne kan naturligvis være afklarende og gode til at hjælpe systemet med at behandle syge. Men de kan også komme til at føre folk ind i en offerrolle, som er meget negativ, siger han.

NYE BØGER

UDSATTE BØRN

Sindet på sinde

En svær opvækst med omsorgssvigt og traumer kan skabe livslange udfordringer med komplicerede relationer og kriser, fordi barnet ikke lærer at mentalisere eller udvikler sig 'asymmetrisk', så nogle færdigheder er udviklet alderssvarende, mens andre kun svarer til et lille barns.

At mentalisere betyder, at have opmærksomhed på mentale tilstande, følelser, behov og tanker hos sig selv og andre. I bogen beskriver forfatteren, hvad det betyder for et barns evne til at mentalisere, at det udsættes for omsorgssvigt og traumer.

Bogen beskriver også, hvordan man kan møde de omsorgssvigtede og traumatiserede børn og unge og bruge den nyeste viden om mentalisering og traumer i behandlingen af disse børn – en behandlingsform, som har vundet indpas i Danmark i de seneste ti år. En lang række cases leder læseren igennem det teoretiske stof.

"Mentalisering i mødet med udsatte børn" af Janne Østergaard Hagelquist, Hans Reitzels Forlag, 236 sider, 268 kroner.

FAGET

40 års socialt arbejde

Socialrådgiver Therese Halskov, som døde i 2010, er et kendt navn blandt socialrådgivere på grund af sin lange tilknytning til Den sociale Højskole i København, sine lærebøger i socialt arbejde og sit engagement i socialrådgiverfaget.

Nu har venner og kolleger samlet en række artikler, der dels er refleksioner over Therese Halskovs vidt forgrenede indsats for uddannelsen af socialrådgivere samt for socialpolitikken og dels bidrager med diskussioner og analyser af udviklingen i socialt arbejde, uddannelsen til socialrådgiver, socialt arbejdes forskning og socialpolitikken gennem de seneste 40 år.

Artiklerne er skrevet af praktikere og forskere inden for socialt arbejde, som har haft betydning for udviklingen på det socialfaglige og socialpolitiske felt, særligt i Danmark men også med udblik til Skandinavien og Europa. Desuden indeholder antologien en række genoptrykte artikler af Therese Halskov og af Therese Halskov og Tine Egelund. "Socialt arbejde gennem 40 år. 1970-2010. Rundt om Therese Halskov" af Thomas P. Boje og Marianne Skytte (red.), Socialpolitisk Forlag, 241 sider, 250 kroner.

EFTERVÆRN

Støtte til voksenlivet

I Det gode efterværn fortæller ti tidligere anbragte unge om, hvordan deres efterværnsstøtte har rustet dem til at leve et selvstændigt voksenliv – de fortæller blandt andet om, hvordan de har fået støtte til at gennemføre en uddannelse, til at fastholde et arbejde og til at indgå i sociale relationer til venner og familie.

Bogen er skrevet til ansatte på anbringelsessteder, kontaktpersoner i efterværnsindsatsen og kommunale sagsbehandlere, der kan bruge de unges fortællinger som inspiration til at forbedre støtten til de unge. Den kan også anvendes i dialogen med unge, som står for at fraflytte en anbringelse, eller som allerede bor for sig selv. Og tidligere anbragte unge kan bruge bogen som inspiration til at træffe konstruktive valg for deres egen fremtid.

"Det gode efterværn. Tidligere anbragte unges positive fortællinger om efterværn" af Marie Brøgger Andersen, Klaus Goldschmidt Henriksen og Marlene Na-yung Horst, Servicestyrelsen, 96 sider. Gratis, kan bestilles eller downloades på www.spuk.dk.

HJEMLØSHED

Færre ender på gaden med gældsrådgivning

Hvis kommunerne hjælper de svageste borgere med økonomisk rådgivning, så vil færre ende på gaden. Det er konklusionen fra projektet 311 fra Esbjerg Kommune, der via rådgivning har hjulpet 50 familier, der ikke selv kunne betale huslejen, på ret køl. Dermed undgik de at ende på gaden. Det får Rådet for Socialt Udsatte til at foreslå, at andre kommuner kopierer Esbjerg Kommunes ordning.

– Mange havner i hjemløshed, fordi rudekuverterne gror dem over hovedet. De har totalt mistet kontrollen over deres egen økonomi. Vejledning er en væsentlig del af kampen for at undgå, at folk bliver sat på gaden og havner i hjemløshed, siger formand Jan Sjursen til MetroXpress.

FORSKNING

Svært at måle udvikling hos unge på institution

Man har i dag meget ringe redskaber til at dokumentere udviklingen hos unge på sikrede institutioner og opholdssteder, konkluderer SFI i undersøgelsen "Muligheder for dokumentation af anbringelser". Kun ganske få af de 62 adspurgte institutioner bruger systemer til at måle de unges udvikling.

Det er Socialstyrelsen, som ønsker at udvikle et dokumentationssystem, der kan måle de unges udvikling i de forskellige indsatser. Styrelsen har derfor bedt SFI om at undersøge, hvilke instrumenter, der vil egne sig bedst.

SFI når frem til, at et godt dokumentationssystem skal kunne indfange mange forskelli-

ge faktorer som for eksempel sociale problemer i opvæksten, psykiske problemer eller adfærdsvanskeligheder. På baggrund af internationale erfaringer og forskning udpeger SFI's forskere over 50 faktorer, som det kan være relevant at vurdere. Og de systemer, der i dag anvendes, kan ikke bruges til udviklingen af et nyt system, vurderer SFI's forskere.

Læs hele undersøgelsen "Muligheder for dokumentation af anbringelser" på sfi.dk

SOCIALSTYRELSEN

NYT NAVN

Servicestyrelsen bliver til Socialstyrelsen

Servicestyrelsen har skiftet navn til Socialstyrelsen.

Det er kun navnet og ikke funktionen, der ændres ved. Styrelsen arbejder fortsat for at skabe bedre sociale forhold for socialt udsatte børn, unge og voksne samt mennesker med handicap og ældre.

"Det nye navn er langt mere præcist og sigende i forhold til vores virke – at fungere som bindeled mellem politik og praksis og i sidste ende levere social viden til gavn for den enkelte borger", siger Socialstyrelsens direktør Palle Lund i en pressemeddelelse.

Sjældne Diagnoser

Velkommen til Sjældne-land

Sjældne Diagnoser inviterer til konference med fokus på social støtte til sjældne borgere og deres familier. På konferencen deltager oplægsholdere fra blandt andet Kommuner-nes Landsforening, Danske Regioner og Videnscenter for Handicap og Socialpsykiatri, ligesom der vil være bidrag fra patientrepræsentanter og Dansk Socialrådgiverforening. Også politikere fra kommuner, regioner og folkettinget deltager.

Målgruppen for konferencen er de sjældne patienter og deres repræsentanter samt fagfolk og myndigheder med interesse for sjældne borgere.

Se programmet på www.29februar.dk og tilmeld dig senest 31. januar.

PSYKISK ARBEJDSMILJØ

Belønning påvirker dit velbefindende

Yder du en stor indsats på jobbet, og er du blevet belønnet i form af for eksempel bedre løn, anerkendelse, karrieremuligheder og sikkerhed i ansættelsen? Hvis det er tilfældet, er det godt for dit velbefindende. I modsat fald kan en ubalance mellem indsats og belønning nemlig få konsekvenser for dit selvvaluerede helbred og din søvnkvalitet. Det viser resultater fra en undersøgelse fra Det nationale Forskningscenter for Arbejdsmiljø af omtrent 5.000 lønmodtagere. Socialrådgivere, chefer, fuldmægtige i den offentlige og lægesekretærer oplevede den største ubalance mellem høj indsats og lav belønning.

Læs mere på: www.arbejdsmiljoforskning.dk

Café giver nyt livsmod

Afmagt, ensomhed og mindreværd præger mange langtidssyges tilværelse. Det prøver Café Sygemeldt at råde bod på. Her mødes mennesker, der er gået ned med stress, dårlig ryg og andre langvarige sygdomme

TEKST BIRGITTE RØRDAM FOTO MADIS BLACK IFVERSEN

Det er første tirsdag i det nye år, vejret er gråt og trist, men alligevel er 14 mennesker mødt op i kælderlokalerne i Kafé Knud i Skindergade 21 i København for at tage del i Café Sygemeldts ugentlige møde. Her kommer sygemeldte, ledige fleksjobbere og andre interesserede en gang om ugen for at dele erfaringer, udveksle gode råd, og give hinanden mod på livet.

– Det er vigtigt, at langtidssygemeldte udvikler sig og bevarer deres selvværd, mens de venter på at blive raskmeldt og kommer i arbejde igen, og det er noget af det, Café Sygemeldt kan bidrage med. Sådan lyder det fra socialrådgiver Susanne Kjær. Hun står bag den socialøkonomiske virksomhed Klar Kurs,

der rådgiver sygemeldte, og er desuden idekvind bag det frivillige initiativ Café Sygemeldt, som har eksisteret i fem år.

– Jeg har arbejdet med sygemeldte siden 1996. Blandt andet arrangerede jeg kurser for sygemeldte forud for, at de skulle i arbejdsprøvning, og her oplevede jeg, hvordan folk blomstrede op, fordi de var sammen med andre i samme situation. De fik ny energi og blev inspireret til at tage styrepinden i egen hånd. Det gav mig ideen til at starte Café Sygemeldt, siger Susanne Kjær.

Brug for fristeder

Og der er god brug for fristeder, hvor sygemeldte kan give hinanden nyt mod på livet. Ifølge tal fra Arbejdsmarkedsstyrelsen var der i 2011 i snit 85.000 danskere på sygedagpenge, og heraf var cirka halvdelen langtidssyge. En situation, som for de fleste er forbundet med afmagt og stor usikkerhed om deres fremtid.

Café Sygemeldt+

VIBEKE FJELDSØ

Uddannet afspændingspædagog og social- og sundhedsassistent. Tilkendt fleksjob på grund af slidgigt og arbejdsskade, har søgt job i et år.

Hvad får du ud af at komme i Café Sygemeldt?

– Jeg møder ligesindede, og folk der ved, hvordan jeg har det. Og det giver mig noget at gå ud til. Der er en varm atmosfære. Og ligegyldigt hvordan jeg har det, når jeg kommer, har jeg det bedre, når jeg går derfra. Der er også gode oplægsholdere. Jeg kommer til at tænke over mig selv og min egen måde at reagere på, og på den måde udvikler jeg mig. Samtidig får jeg indblik i regler og muligheder, som gør det nemmere for mig at gøre noget ved min egen situation, for eksempel viden om, hvad der skal til, for at jeg får mest ud af en arbejdsprøvning, hvis jeg bliver sendt ud i det.

BIRGER ANDERSEN

Uddannet teknisk assistent. Sygemeldt på grund af angst og stress og lider af søvnapnø. Er november 2011 gået fra sygedagpenge til kontanthjælp. Søger fleksjob.

Hvad får du ud af at komme i Café Sygemeldt?

– Jeg kunne ikke overskue min fremtid, da jeg blev syg, og der var det godt for mig at komme af sted og skulle noget. Og det at møde andre mennesker og nogle, der eksempelvis søger fleksjob, som jeg selv gør, giver mig en indsigt i mine muligheder. Som sygemeldt har jeg ingen kollegaer, men her oplever jeg et socialt liv og er en del af et fællesskab. Vi sparrer om det at være sygemeldt, og på den måde hjælper vi hinanden.

“

Mange oplever, at de skal forsvare deres lidelse, fordi de bliver mødt med skepsis. Selvom man har en diagnose, skal man bevise, at man er syg”

Socialrådgiver Susanne Kjær, initiativtager til Café Sygemeldt

– Det første, der rammer folk, er typisk økonomisk frygt, fordi de ryger fra en lønindkomst til måske slet ikke at få noget, når sygedagpengene ophører efter 52 uger. Og mange har et dårligt forhold til jobcentret. De føler, at de bliver kostet rundt i systemet, uden at sagsbehandleren samarbejder med dem om deres situation. For eksempel bliver ressourceprofiler ofte lavet hen over hovedet på de syge og ikke sammen med dem, fordi refusionsreglerne i kommunerne tvinger sagsbehandlerne til at haste sagerne igennem, siger Susanne Kjær og fortsætter:

– Og så oplever mange, at de skal forsvare deres lidelse, fordi de bliver mødt med skepsis. Selvom man har en diagnose, skal man bevise, at man er syg. Det gælder især de usynlige lidelser som stress, depression og smerter i bevægeapparatet, og så ender man nemt i en offerrolle, hvor man skal fremhæve sin dårlighed, og den rolle er svært at komme ud af, siger hun.

Fællesskabet styrker

I Café Sygemeldt får man ikke rådgivning, det er fællesskabet, som er med til at give de sygemeldte et andet ståsted. En formiddag i Café Sygemeldt starter med en runde, hvor alle, der er mødt op, fortæller, hvad de har på hjertet. Herefter er der en oplægsholder – ofte en person, der selv har været sygemeldt og har sadlet om – som taler om

et emne. Det kan være, hvordan han eller hun gik ned med stress, men kom i gang igen med en ny tilværelse, og det sætter rammen for resten af dagens snak.

– Jeg er med til at give dem et fællesskab, hvor de føler sig anerkendt, og skabe et håb om fremtiden. Det gør jeg ved at give dem et rum, hvor de kan udveksle ideer og se, at der er nogen, det går godt for.

Men sygemeldtes situation er ikke blevet lettere af krisen. Arbejdsmarkedet er blevet mindre rummeligt, og folk, der er godkendt til fleksjob og har skånebehov, har svært ved at finde job.

– Krisen er alvorlig, og den modarbejder mange sygemeldtes interesser, fordi arbejdspladserne kæmper for at overleve og er mere forsigtige med at tage udsatte personer ind.

– Til gengæld er der håb om, at den nye regering vil gøre det nemmere at være sygemeldt. Allerede nu er fattigdomsydelserne afskaffet, og det er et godt signal. Der kommet en anden tone, som ikke er præget så meget af mistillid, og det tror jeg vil gavne gruppen af sygemeldte. Samtidig er der nu øget fokus på, at de udsatte kommer i gang. Der er reformer på vej, som er mere fleksible i forhold til at rumme de udsatte, blandt andet med fokus på socialøkonomiske virksomheder, siger Susanne Kjær. ☺

br@socialrdg.dk

På youtube.com kan du se en video om Café Sygemeldt.

FLEMMING NIELSEN

Tidligere forretningsmand. Godkendt til fleksjob på grund af blodprop og stress og har søgt job i et halvt år. Arbejder pt. som frivillig rådgiver for flygtninge.

Hvad får du ud af at komme i Café Sygemeldt?

– Jeg kommer her, fordi det giver mig håb, og jeg nyder at skulle noget med andre. Mange af de oplægsholdere, der kommer her, har selv sadlet om. Det styrker mig i troen på, at jeg også kan finde en plads, og det er meget inspirerende for mig. Krise eller ikke krise, man skal turde tro på, at der er en plads til en, selvom man ikke kan se det. Det handler om ikke at give op, at blive ved med at tro, at der også er et arbejde til mig med de begrænsninger, jeg har på grund af mit helbred, og det er derfor, jeg kommer i Café Sygemeldt.

DEPRESSIONER BLANDT SYGEMELDTE

En undersøgelse fra Regionspsykiatrien i Herning dokumenterer, at godt 48 procent af alle danskere, der har været sygemeldt fra arbejdet i to måneder, lider af angst eller depression.

Kilde: "Psykisk sygelighed hos sygemeldte" af forskningsleder og overlæge Hans Jørgen Søgård, Regionspsykiatrien, Herning.

Store forventninger til nyt it-system

It-systemet DUBU kan ikke i sig selv forhindre fejl i sagerne, men det vil styrke kvaliteten i sagsbehandlingen af børnesager, vurderer tre socialrådgivere, som har glædet sig til det nye arbejdsredskab i flere år.

TEKST SUSAN PAULSEN FOTO SCANPIX

I slutningen af december kunne 44 af landets 98 kommuner sætte strøm til it-systemet DUBU (Digitalisering – Udsatte Børn og Unge), der har været på tegnebrættet siden 2003. DUBU er tænkt som et fælleskommunalt værktøj til at sikre kvalitet og sammenhæng i arbejdet med udsatte børn og unge samt til at forbedre den økonomiske styring af området.

Der er store forventninger til DUBU. Den tidligere socialminister Benedikte Kiær (K) meldte ud, at systemet skal være med til at forhindre, at sager som den fra Brønderslev gentager sig, blandt andet fordi det med DUBU bliver lettere at lave en mellemkommunal underretning. Nuværende socialminister Karen Hækkerup (S) har til Dansk Socialrådgiverforenings Nyhedsbrev udtalt, at hun ikke er i tvivl om, at DUBU vil give bedre kvalitet i sagsbehandlingen.

Fantastisk arbejdsredskab

Og blandt de socialrådgivere, som netop er gået i gang med at implementere it-løsningen, er forventningerne også store. Socialrådgiver og juridisk fagspecialist Jonna Christoffersen er en af tre superbrugere i Middelfart Kommunes Familieafdeling, og hun er begejstret:

– Det bliver et fantastisk arbejdsredskab. For første gang får vi et it-system, som er udviklet til vores område – udsatte børn og unge. Det matcher vores behov med handleplaner og paragraf 50-undersøgelser, hvor vi tidligere skulle hoppe rundt i forskellige systemer.

Hun glæder sig over, at det bliver lettere at overholde tidsfrister.

– Alle lovpligtige tidsfrister er kodet ind i sy-

stemet, og det betyder, at jeg får en reminder på DUBU-forsiden, så jeg kan se, hvad jeg bør prioritere. Og hvis jeg overskrider tidsfrister, for eksempelvis paragraf 50-undersøgelsen, opfølgning på handleplan og tilsynsbesøg, kommer det også frem på forsiden. Desuden får ledelsen besked.

DUBU skaber overblik

Jonna Christoffersen fortæller, at ledelsen har meldt ud, at det ikke handler om at dunke medarbejderne i hovedet, hvis de ikke kan overholde tidsfristerne, men at DUBU kan være med til at skabe overblik.

– Ledelsen kan se, hvad det er, vi ikke når. Hvorfor når vi det ikke, og hvad kan vi gøre for at nå det? Så DUBU skal ikke ses som et kontrolredskab, men som et redskab til dialog. Der vil ikke komme noget frem, som vi ikke alle snakker om i forvejen.

Jonna Christoffersen fremhæver også, at systemet medfører afbureaukratisering.

– I løbet af fase to, som realiseres inden sommerferien, sker indberetningen til Ankestyrelsen og Danmarks Statistik automatisk. Desuden bliver det meget lettere at lave mellemkommunale underretninger i akutte sager, da sagen kan sendes til en anden kommune med et enkelt klik.

Hun har hørt argumentet fra de kommuner, der har valgt ikke at være med i DUBU om, at det er en udmærket procedure at sende en mellemkommunal underretning med almindelig post.

– En række sager har vist, at underretninger mellem kommunerne ikke har fungeret tilstrækkelig godt. Jeg tror på, at når det rent praktisk bliver lettere, kommer det også til at fungere bedre, siger Jonna Christoffersen.

Stor udfordring med nyt it-system

Selv om Familieafdelingen har brugt den socialfaglige metode ICS i fem år, lægger Jonna Christoffersen ikke skjul på, at det er en stor udfordring at få implementeret det nye it-system. Som superbruger har hun været på kursus, og sammen med de to andre superbrugere har hun holdt et fire dages internt kursus for socialrådgiverkollegerne, hvor de med fiktive sager har øvet sig på DUBU's testsystem.

– For at undgå at socialrådgiverne ved årsskiftet skulle starte op i et helt tomt system, har tre kontorelever lagt alle vores sager med journaler ind i systemet. Men den enkelte socialrådgiver skal selv overføre handleplaner og andre sagsakter.

Jeanette Schou Høg, socialrådgiver – og superbruger – også fra Middelfart Kommunes Familieafdeling, bakker op om sin kollegas betragtninger.

– Det virker ret fantastisk, at vi nu har fået et system, der for første gang i historien matcher vores arbejdsopgaver. Jeg har hørt om DUBU siden 2005, så jeg har glædet mig til det i mange år, siger Jeanette Schou Høg og tilføjer:

– Jeg har min egen forestilling om, at Ankestyrelsen i deres praksisundersøgelser fremover kommer til at kigge rigtig meget på de kommuner, som ikke bruger DUBU. Alle socialrådgivere kender juraen, men i en travl hverdag kan der være meget, som glipper, fordi vi ikke bliver mindet om alle tidsfristerne, men det gør vi fremover med DUBU-løsningen.

– Nu skal kollegerne for alvor i gang med at arbejde med det. Der er naturligvis stor forskel på, hvor meget it-flair man har, så det

kan godt give nogle udfordringer, men så har de heldigvis os superbrugere, siger Jeanette Schou Høg.

Hun pointerer, at processen kræver ro og koncentration, og derfor vil socialrådgiverne på skift holde en administrativ uge, hvor de kan lære det nye system at kende og få implementeret alle sagsakter.

Husk fagligheden

Esbjerg er også DUBU-kommune, og socialrådgiver og DUBU-superbruger Sara Vyff Petersen forventer at komme til at bruge mindre tid foran skærmen til fordel for det egentlige sagsarbejde.

– Jeg tror, at DUBU på sigt letter det administrative arbejde og giver et bedre overblik over sagerne, fordi man bliver guidet igennem. DUBU lægger op til, at vi bruger et fælles sprog, så det bliver lettere for to DUBU-kommuner at kommunikere sammen, for eksempel i forbindelse med en mellemkommunal underretning. Man bliver tvunget til at bruge nogle af de samme overskrifter, så det bliver mere gennemskueligt, hvad en sag indeholder. En underretning skal bære overskriften "underretning" og vil ikke længere kunne figurere som eksempelvis "henvendelse fra en mor", forklarer Sara Vyff Petersen.

Trods begejstringen for DUBU tilføjer hun:

– Man skal huske, at det kun er et it-system, og at man stadig skal have sin faglighed med sig – og have tilstrækkelig med tid til de enkelte sager. DUBU-systemet i sig selv sikrer os ikke imod fejl i sagerne ☹.

sp@socialrdg.dk

“

Det bliver et fantastisk arbejdsredskab. For første gang får vi et it-system, som er udviklet til vores område – udsatte børn og unge.

Socialrådgiver Jonna Christoffersen, Middelfart Kommunes Familieafdeling,

DUBU
Digitalisering
udsatte børn og unge

IT+ICS = DUBU

DUBU (Digitalisering – Udsatte Børn og Unge) er et it-baseret sagsbehandlingssystem til sagsbehandlere, der arbejder med børn og unge med særlige behov. DUBU baserer sig på den socialfaglige metode ICS, som er en forkortelse af Integrated Children's System. ICS indeholder redskaber til at udarbejde børnefaglige undersøgelser, handleplan og opfølgning.

Planen om digitalisering af udsatte børn og ungeområdet har været på tegnebrættet siden 2003. DUBU er udarbejdet i et samarbejde mellem Socialministeriet, KL, en række kommuner og KOMBIT (kommunernes it-fællesskab), der valgte IBM til at stå for den tekniske løsning.

Læs mere på www.dubu.dk

Krisen kræver sin tillidsrepræsentant

Jobcenter Aabenraa havde været uden tillidsrepræsentant i et år, da Tine Frederiksen overtog posten. Siden har hun været med til at sikre, at fyringer er undgået. Ledelsen glæder sig over, at der igen er en tillidsrepræsentant.

TEKST BIRGITTE RØRDAM

– Jeg er umådelig glad for, at vi igen har en tillidsrepræsentant blandt socialrådgiverne. Hvis medarbejderne skal trives og arbejdspladsen fungere, er det vigtigt, at de får den nødvendige information og bliver taget med på råd, og det er langt nemmere at sikre, når vi har en tillidsrepræsentant.

Sådan lyder det fra Henrik Kærgaard, der har været jobcenterchef i Aabenraa Kommune siden juni 2009. Hans udtalelse kommer på baggrund af, at socialrådgiverne på jobcentret var uden tillidsrepræsentant i et år frem til april 2011.

Og Henrik Kærgaard er heller ikke i tvivl om, at ledelsen har brug for tillidsrepræsentanter i tilrettelæggelsen af det daglige arbejde. Det gælder ikke mindst i disse år, hvor besparelser og omlægninger stiller store krav til arbejdspladserne.

Henrik Kærgaard

Tine Frederiksen

Vivian Lassen

– Ved at være i tæt dialog med tillidsrepræsentanten kan man som leder blive klædt bedre på til at træffe de bedst mulige beslutninger. For eksempel er vi lige nu ved at undersøge sagstallet på de enkelte sagsbehandlerfunktioner for at finde ud af, hvad den passende sagsmængde er. Og her har vi været i dialog med tillidsrepræsentanten for at finde ud af, hvad vi skal måle på.

Men også i forhold til de mere alvorlige beslutninger er kontakten til tillidsrepræsentanten afgørende, mener Henrik Kærgaard.

– Krisen har præget os siden 2008. Vi har været gennem sparerunder, og det har blandt andet betydet, at vi har været nødt til at reducere antallet af medarbejdere. Her er det utrolig vigtigt, at vi har en tæt dialog med tillidsrepræsentanten. I vores MED-udvalg har vi lavet nogle retningslinjer for, hvordan eventuelle afskedigelser skal foregå.

Det er med til at sikre, at grundlaget for vores beslutninger er i orden, og det skaber samtidig en større forståelse blandt medarbejderne.

Indflydelse på arbejdsmiljøet

Tine Frederiksen er den nye tillidsrepræsentant i jobcentret, og også hun oplever, at hendes arbejde gør en forskel.

– I det år vi var uden tillidsrepræsentant, deltog vi ikke i MED-udvalgene og blev derfor ikke hørt. Men i dag bliver vi inddraget rigtig meget. Vi har indflydelse på arbejdsmiljø og trivsel, og vi drøfter løbende, hvilke forhold der kan forbedres. Det har for nylig medvirket til, at der blev indført overfaldsalarmer på alle kontorer, siger hun.

Men også hvis der opstår problemer for den enkelte socialrådgiver, betyder det noget, at der er en tillidsrepræsentant, vurderer Tine Frederiksen.

– Hvis en medarbejder har samarbejdsproblemer eller er sygemeldt, kan det være vanskeligt at få diskuteret sin situation, hvis der ikke er en tillidsrepræsentant. Jeg oplever flere gange om ugen, at en medarbejder kommer til mig og drøfter små eller store ting. Det, at de kan bruge mig, betyder, at problemerne nogle gange ikke bliver så store. Og mere principielle problemer bringer jeg videre i MED-udvalgene.

I forbindelse med nedskæringerne, der førte til en fyrringsrunde i oktober, spillede Tine Frederiksen en central rolle.

– I sidste sparerunde, hvor der var udsigt til, at der skulle fyres en del flere, end der blev (der blev fyret én socialrådgiver, der dog efterfølgende skaffede sig et andet job, red.), valgte jeg at inddrage vores konsulent i Dansk Socialrådgiverforening (DS). Hun drøftede sagen med kommunaldirektøren og gjorde der opmærksom på, at vi endnu ikke havde fundet den passende sagsmængde pr. sagsbehandler. Jeg tror, at det var medvirkende til, at så få blev fyret, og det var ikke sket, hvis ikke jeg havde taget kontakt til DS, siger hun og fortsætter:

– Jeg håber, at det har givet en større tryghed blandt mine kollegaer, at jeg har haft en aktiv rolle i beslutningerne. Og jeg er sikker på, at jeg ved at melde ud om, hvad der er forgået undervejs, har skabt et mere gennemsigtigt forløb for mine kollegaer.

Føler sig mere tryk

Vivian Lassen, som har været ansat i Aabenraa Jobcenter siden 2007, er en af de socialrådgivere, der føler sig mere tryk, efter at de igen har fået en tillidsrepræsentant.

– Jeg har ikke personligt haft brug for en tillidsrepræsentant, men det er godt at vide, at vi har en, der varetager vores interesser. Det gælder i høj grad også i forhold til den økonomiske situation, som meget nemt kan føre til nye sparerunder. Indtil nu er vores faggruppe sluppet billigt, men vi frygter en ny sparerunde i år, og der er det helt afgørende, at vi har vores egen tillidsrepræsentant. Det forhindrer nok ikke fyringer, men det betyder, at vi føler os mere sikre på, at det sker på en ordentlig måde og at eventuelt fyrede socialrådgivere får en god ordning.

Også de klassiske tillidsrepræsentantopgaver som lønforhandlinger er vigtige, understreger Vivian Lassen.

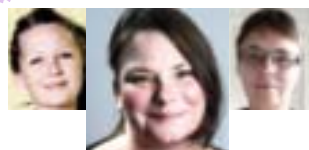
“

Ved at være i tæt dialog med tillidsrepræsentanten kan man som leder blive klædt bedre på til at træffe de bedst mulige beslutninger.”

Henrik Kærgaard, jobcenterchef Aabenraa Kommune,

– Jeg er sikker på, at vi får mere ud af vores lønforhandlinger, hvis vi har vores egen tillidsrepræsentant til at forhandle for os – hun ved, hvad der skal lægges vægt på og via den tætte kontakt til DS har hun også overblikket over, hvad der sker på andre arbejdspladser. ☺

br@socialrdg.dk

tanker fra praksis }

KLUMMEN SKRIVES PÅ SKIFT AF SOCIALRÅDGIVERNE:

Lone Munkeskov, Gentofte Kommunes jobcenter,

Louise Dülch Kristiansen, Høje Taastrup Kommunes børne- og ungerådgivning,

Karina Rohr, som arbejder hos Crimestop.dk og i Motivationshuset med misbrugsbehandling.

Handleorienteret hattedame eller “social” kontorarbejder?

AF LOUISE DÜLCH KRISTIANSEN

Jeg må erkende, at jeg ikke er så god til at få skrevet alt ned, jeg laver. Jeg bliver tit “forstyrret” af en borger eller et barn, der behøver hjælp og vupti – så glemmer jeg at få det skrevet ned. Jamen, mine børnesamtaler er jo holdt, de er bare ikke skrevet ind i journalen endnu, de står endnu på håndskrevne papirlapper, og jeg ved, at jeg ikke overholder fristerne inden for den gældende lovgivning, men tro mig, der er ikke noget, jeg hellere ville.

Tænk engang hvis jeg kunne nå det hele, hvis vi allesammen kunne nå det hele, både at skrive al vores viden ned og tale med borgerne. Sikke nogle flotte praksisundersøgelser Ankestyrelsen ville kunne udgive. Men det er mennesker, vi arbejder med, og arbejdet udføres af mennesker. Det vil sikkert altid være et dilemma – at bruge tid på at tale med borgerne og skrive om borgere, man ikke har fået set endnu, og vi kan jo ikke bare være hattedamer med flair for løs snak hele tiden.

Læser aldrig hvad kommunen skriver

Jeg ved, at det er vigtigt at få dokumenteret vores arbejde, men jeg savner felten og vil gerne sidde på en bænk og fange de sociale problemer, inden de når mit bord. Men fokus er både i offentlige og kommunale sammenhænge på alle de hårde data – om jeg nu har lavet mine børnefaglige undersøgelser, inden jeg bevilliger noget, eller om jeg er ajour i KMD, er og bliver desværre den største del min profession, hvilket jeg ikke lige havde regnet med, da jeg gik på Den sociale Højskole.

Jeg kan huske engang, en borger skulle parthøres i en sag efter de fire måneder, der var brugt på at lave den socialfaglige undersøgelse. Borgeren fik langt om længe hjælp, men hvad var svaret, da jeg spurgte, om vedkommende havde gennemlæst undersøgelsen? “Det gider jeg da ikke, jeg læser aldrig hvad kommunen skriver, jeg er bare glad for, at jeg endelig får hjælp”.

Men sådan er der jo så meget. Har du talt med din borger i denne uge? Jeg har ikke nået det. Men jeg er ved at være opdateret i mine journaler, og indberetningsskemaer til Ankestyrelsen fra 2011 er ved at være ajour. Er jeg så ved at blive en “social” kontorarbejder, som er underlagt dokumentation og sagsbehandlingsstandarter og er god til at tilfredsstille systemer? Og hvad blev der af hattedamen med mavefornemmelser for borgernes behov? Hvilken slags socialrådgiver er du: Den handleorienterede hattedame eller den “sociale” kontorarbejder? ☺

Louise Dülch Kristiansen er socialrådgiver og kandidat i socialt arbejde. Til daglig arbejder hun i Høje Taastrup Kommunes børne- og ungerådgivningscenter og er medlem af Dansk Socialrådgiverforenings hovedbestyrelse.

Socialrådgiver – fag eller funktion?

I Københavns Kommunes projekt “Socialrådgivere i daginstitutioner” er kun cirka halvdelen af de ansatte socialrådgivere, resten har pædagogisk eller akademisk baggrund. Det er et fagligt dilemma og kan kaldes falsk varebetegnelse, mener forfatteren, som opfordrer til, at titlen “socialrådgiver” bliver beskyttet.

AF NINA HARBOE COLLAGE EN:60

I november 2010 søsatte Københavns Kommune et nyt projekt, der tager afsæt i tidlig indsats. Som et nyt socialfagligt tiltag skulle der tilbydes socialfaglig rådgivning og sparring direkte ude i et udvalgt antal daginstitutioner, målrettet det pædagogiske personale. Vejen til Socialforvaltningens børnefamiliecentre skulle også gøres kortere og mere direkte, når der oplevedes behov for foranstaltninger og støtte til de berørte børn/familier.

Der er allerede skrevet om projekt “Socialrådgivere i daginstitutioner” i Socialrådgiveren 7-2011. Man kan også læse om projektet på Københavns Kommunes hjemmeside. Jeg har derfor ikke sat mig for her at skrive om mål, rammer og erfaringer med projektet, men for at problematisere et fagligt dilemma.

Københavns Kommune har i forvejen en ordning med socialrådgivere tilknyttet skolerne. Ideen til det nye projekt udsprang blandt andet af de gode resultater herfra. Derfor var det nærliggende for kommunen at døbe det nye projekt “Socialrådgivere i daginstitutioner” og de ansatte daginstitutionssocialrådgivere.

Kan kaldes falsk varebetegnelse

Så var linjen og den faglige indfaldsvinkel lagt, skulle man mene. Pædagogerne får tilknyttet en socialrådgiver til deres institution, alle forældre til børnene i de udvalgte daginstitutioner har fået en folder, som fortæller, at de kan kontakte daginstitutionens socialrådgiver, hvis de for eksempel ønsker råd og vejledning. Samarbejdspartnere er informeret om det nye projekt via møder og så videre, og kommunens officielle hjemmeside henviser til ordningen med socialrådgivere i daginstitutioner.

Der er gået et lille år, siden projektets start. I den periode er det blevet klarere og klarere for mig, at projektet indeholder nogle væsentlige faglige dilemmaer. På den ene side foreligger der et bevidst valg fra kommunens side om at knap halvdelen af de ansatte ikke er socialrådgivere. På den anden side har vi pædagogerne, de pædagogiske ledere, forældrene og samarbejdspartnere, der ikke får den socialfaglige kompetence, projektets foldere og kommunens hjemmeside oplyser, at de får. Det kan kaldes falsk varebetegnelse.

Nogle vil føle sig snydt, hvis de læser og hører, at de får en socialrådgiver tilknyttet, hvis det ikke er tilfældet, fordi de med socialrådgiver forventer nogle bestemte faglige indfaldsvinkler.

Projektet har en socialfaglig tilgang – ikke at forveksle med pædagogerne pædagogiske arbejde i daginstitutionerne, PPR-psykologernes psykologfaglige tilgang, de pædagogiske konsulenters eller sundhedsplejerskers arbejde som tilknyttede fagkonsulenter.

Den socialfaglige tilgang har vist sig at være yderst relevant. Kerneydelserne, samarbejdet med daginstitutionerne og støtten i forældrekontakt til den kommunale sagsbehandler, har klart relevant indhold og en generelt anden vinkel end de ovenfor nævnte faggruppers. Eksempelvis anser jeg det ikke for min opgave eller min kompetence at observere eller tale med børnene i daginstitutionen.

Pædagogerne egen faglighed, deres viden om børn og om det konkrete barn, vi skal tale om, bliver synliggjort i sparringen. Pædagoger har udtrykt tilfredshed med, at jeg netop stiller andre spørgsmål, end deres kolleger gør, jeg kan være med til at tydeliggøre og konkretisere et barns vanskeligheder og ressourcer og have den socialfaglige vinkel i sparring med pædagogerne.

Den socialfaglige vinkel kommer tættere på daginstitutionernes personale, og jeg hører, at der er blevet kortere vej mellem daginstitution, forældre og kommunens sagsbehandlere.

Har et fagligt afsæt

Realiteten er, at projekt “Socialrådgivere i daginstitutioner” er startet som et tværfagligt projekt. Cirka halvdelen er socialrådgivere, andre ansatte har pædagogisk eller akademisk baggrund. Alligevel har man besluttet, at alle skulle hedder daginstitutionssocialrådgivere.

Hvis man vil have socialrådgivere til et specifikt arbejdsområde, formoder jeg, det er fordi, arbejdspladsen netop ønsker socialrådgivernes specifikke faglighed på banen. Alternativt kunne man benævne socialrådgivernes jobfunktion i daginstitutionerne for en konsulentfunktion, da det netop er en titel, der ikke nødvendigvis siger noget om en bestemt faglighed.

Som socialrådgivere arbejder vi ud fra vores faglige ud-

Nina Harboe er uddannet socionom og psykoterapeut, har blandt andet undervist på Den sociale Højskole og Forvaltningshøjskolen og er i dag ansat i “Socialrådgivere i daginstitutioner” i Københavns Kommune.

Socialrådgiver

Socialrådgivere i daginstitutioner" i Socialrådgiveren 7-2011

“

Nogle vil føle sig snydt, hvis de læser og hører, at de får en socialrådgiver tilknyttet, hvis det ikke er tilfældet, fordi de med socialrådgiver forventer nogle bestemte faglige indfaldsvinkler.

dannelse, selvfølgelig tilføjet indhøstede faglige erfaringer, eventuel efter- eller videreuddannelse samt egne livserfaringer.

Lad mig nævne nogle af de specifikke kompetencer, jeg mener, vi som uddannede socialrådgivere besidder, og som vi kan være fagligt stolte af:

1. Socialrådgivere er uddannet til at beskæftige sig med, definere og identificere sociale problemer.
2. Helhedssynet i socialt arbejde, metoder i socialt arbejde og systematisk sagsarbejde er også nøglebegreber, der ruster til, at vi kan indgå i komplekse situationer og relationer.
3. Juraen, her især den sociale lovgivning, men også andet relevant juridisk lovstof er en vigtig del af socialrådgivernes faglige bagage. Lovgivningen skal kunne formidles, anvendes og problematiseres.
4. Kommunikation med borgere og samarbejdspartnere er en hjørnesten i uddannelsen. Vi skal som socialrådgivere være i stand til at indgå i dialog og formidling med mange forskellige målgrupper i samfundet, fra enkeltpersoner til familier og netværk. I skrift skal vi kunne formulere os i journalføring, breve til borgere og oplæg til andre interne og eksterne instanser i et forståeligt sprog.

Det er en kendsgerning, at mange dygtige socialrådgivere er stået frem på den offentlige arena. Personer som med deres personlige fremtoning og socialrådgiverfaglighed i front har formået at råbe op og være talerør i samfundet for forskellige grupper, der har haft behov for det. Jeg kan f.eks. nævne Tine Bryld og Hanne Reintoft, som har været synlige repræsentanter for socialrådgiverfaget.

Jeg har været i socialrådgiverfaget i over 30 år. De erfaringer og faglige kompetencer, jeg har med mig, udover og har delt ud af, blandt andet i min undervisning gennem nogle år på Den sociale Højskole i København, har basalt sit afsæt i min uddannelsesbaggrund.

Lad os få titelbeskyttelse

Som socialrådgiver kan jeg frygte, at dilemmaerne vokser med tiden, og at vi bevæger os væk fra at fremstå med fagspecifikke kendetegn. Jeg vil derfor nok engang pege på, og jeg håber, at også Dansk Socialrådgiverforenings hovedbestyrelse kan høre det: Vi må arbejde for, at socialrådgiver bliver en beskyttet titel, ellers ser vi vores fag overgå til at være en funktion. En funktion som andre faggrupper vil kunne (presses til at) lukre på. Skal vi vinke farvel til en fagforening og sige goddag til en funktionsforening? ☹

redaktionen@socialrdg.dk

"Socialrådgiver" uden uddannelse

Er det falsk varebetegnelse, at flere af de ansatte i "Projekt socialrådgivere i daginstitutioner" ikke er uddannede socialrådgivere? Ja, siger socialrådgiver, der selv er ansat i projektet. Nej, siger socialdirektør i Københavns Kommune.

TEKST SUSAN PAULSEN

Er det falsk varebetegnelse at kalde ansatte i "Projekt socialrådgivere i daginstitutioner" for socialrådgivere, når de ikke er uddannet socialrådgiver? Ja, siger socialrådgiver Nina Harboe. Hun er selv ansat i projektet og ifølge hende er knap halvdelen af de ansatte i projektet ikke uddannet socialrådgivere. I en kommentar på side 14 skriver hun blandt andet:

"Nogle vil føle sig snydt, hvis de læser og hører, at de får en socialrådgiver tilknyttet, hvis det ikke er tilfældet, fordi de med socialrådgiver forventer nogle bestemte faglige indfaldsvinkler." Nina Harboe efterlyser, at socialrådgiver bliver en beskyttet titel.

Bedst til opgaven...

Lige som socialrådgivere i de seneste fem år har arbejdet på en række af de københavnske skoler fik 50 daginstitutioner som led i et udviklingsprojekt i 2010 også deres egen socialrådgiver tilknyttet. I den pjece, som uddeles i daginstitutionerne, nævnes ordet "socialrådgiver" fem gange.

På spørgsmålet om, hvor vidt der er tale om falsk varebetegnelse, svarer socialdirektør i Københavns Kommune Anette Laigaard – der i øvrigt selv er uddannet socialrådgiver:

– Er det falsk varebetegnelse, når TV-nyhedsværterne Divya Das og Mette Walsted Vestergaard kalder sig journalister? Nej, selvfølgelig ikke. Når DR og TV2 har valgt de to kvinder og kalder dem journalister, selvom de ikke har gået på en skole, hvor der står "journalistuddannelse" over indgangen, så er det selvfølgelig, fordi de er de bedste til opgaven. Det, de laver, er journalistik og det har de lært andre steder, siger Anette Laigaard og uddyber:

– Sådan er det også med vores socialrådgivere på skolerne. Vi har ansat de dygtigste medarbejdere, og når

vi kalder dem socialrådgivere, så er det, fordi forældre og pædagoger i institutionerne skal forstå, hvad de laver. Og ja, ikke alle har gået på den gamle socialrådgiveruddannelse. Nogle er universitetsuddannede eller socialpædagoger med flere års erfaring med børnesager på et socialcenter og efteruddannelse inden for familiebehandling, konfliktmægling, familierapi eller andet.

DS: Det er noget rod

Formand for Dansk Socialrådgiverforening Bettina Post synes, at det er ærgerligt, at Københavns Kommune bruger en betegnelse for projektet, som ikke holder.

– Vi har kæmpet for at få socialrådgivere ud på skolerne – og nu også i daginstitutionerne – fordi socialrådgiverne har en ganske særlig faglighed. Så når Københavns Kommune adopterer begrebet daginstitutionssocialrådgiver og skolesocialrådgiver, men ikke ansætter uddannede socialrådgivere i stillingerne, så er det noget rod. Vi taler om noget forskelligt og kalder det for det samme, og det skaber forvirring.

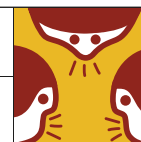
Hertil siger Anette Laigaard:

– Folk forstår, hvad en socialrådgiver laver. Det er ikke en pædagog eller en lærerfunktion, vi taler om. Det er en anden rolle, de skal udfylde – nemlig socialrådgiverrollen. Jeg er glad og stolt over, at det er lykkedes os at få socialrådgiverordningen etableret. Først på byens skoler og senere på daginstitutionerne. Vi har rigtig gode evalueringer af ordningen. Vi får fat i nogle sociale problemer, mens de er små. Det er forebyggelse, der batter. Til glæde for børnene. Deres forældre og alle os andre.

sp@socialrdg.dk

Læs også artiklen "Socialrådgivere rykker ud på blå stue" fra Socialrådgiveren nr. 7/2011

Læserbreve

Skriv kort: Læserbreve må kun fylde 2.000 enheder. For lange indlæg bliver returneret eller forkortet af redaktionen. Husk navn, afsenderadresse og evt. telefonnummer.

Send gerne foto med. Du kan maile på følgende adresse: redaktionen@socialrdg.dk. Eller sende med post til: Socialrådgiveren, Toldbodgade 19B, 1253 København K.

Deadline for læserbreve til nr. 03 er mandag d. 30. januar klokken 9.00.

Når en kollega hænges ud

I *Socialrådgiveren* 1-2012 hører vi om en kollega i Jammerbugt Kommune, som i den grad er blevet hængt ud og på det skammeligste svinet til på Facebook – og grunden er den, at hun har passet sit arbejde. Kommunen har som arbejdsgiver prøvet at hjælpe, men uden held.

Og så er det som lønmodtager man skal kunne tænke: "heldigvis har jeg min fagforening"

Og hvad gør så vores kollegas fagforening?

Ja vi kan læse os til, at DS har skrevet en masse gode råd til dels kommunen og dels medlemmet – men ikke noget om, hvor fagforeningen går i brechen for sit medlem.

Jeg er ked af at sige det, men det er simpelt hen for sølle!

Er det ikke her DS burde træde i karakter og agere som fagforening og ikke blot som selskabelig forening. Fagforeningen burde stille med en eller måske en helt hær af advokater og fortsætte kampen indtil dette vanvid stopper. Det kan være den skal køres helt til højesteret, måske til menneskerettighedsdomstolen – måske skal der fortsættes på politisk niveau efterfølgende, hvis der er behov for lovændringer – men essensen i det er, vi har faktisk som medlemmer behov for en fagforening i disse situationer.

Jeg finder det dybt beskæmmende og pinligt, som socialrådgiver og tillidsmand på

min arbejdsplads, at opleve en sådan passivitet fra DS' side, og synes det kræver en debat i medlemskredsen, om hvorvidt vi finder dette rimeligt og ønskværdigt.

Og så finder jeg det iøvrigt ekstra beskæmmende, når jeg som tillidsmand skal argumentere overfor vore ikke-organiserede kolleger og fortælle dem, at de burde være medlem af DS.

Med venlig hilsen
Kurt Andersen
Socialrådgiver

Kære Kurt Andersen

Jeg forstår din forargelse over, at socialrådgivere bliver hængt ud på for eksempel Facebook. I mine øjne er det en af de kedelige bivirkninger af vores ytringsfrihed. Det er i dag nemt at komme med grove personlige udfald mod offentligt ansatte i de sociale medier og på særligt oprettede hjemmesider.

Dansk Socialrådgiverforening (DS) har – i lighed med andre fagforeninger – været usikre på, hvad vi kan stille op over for disse nye platforme. Vi er dog ikke passive. Vi har skabt overblik over problemets karakter. Vi har været i kontakt med andre fagforeninger. Vi har konsulteret Datatilsynet, Rigspolitiet og flere jurister. Samtidig har vi rejst sagen i vores hovedorganisation FTF, da vi mener, det er et problem, som rammer mange offentligt ansatte.

DS har som en af de første organisationer i både nyhedsbrev og blad beskrevet problemet over for medlemmerne, fordi vi gerne vil have, at I er opmærksomme på det og har mulighed for at reagere ud fra de råd, vi kan give.

Vores konklusion indtil videre er, at det desværre er begrænset, hvad man kan stille op, da mange af de ubehagelige ytringer er fuldt lovlige i henhold til den grundlovssikrede ytringsfrihed.

Der er dog ytringer, som ikke er lovlige, og som man kan forfølge. Det gælder for eksempel udsagn om, at socialrådgiveren har forfalsket dokumenter eller har begået konkrete ulovligheder. Men det er arbejdsgiveren, der skal lave en anmeldelse. Den skal rettes til politiet for overtrædelse af injurielovgivningen eller til Datatilsynet i forhold til person-

dataloven osv. Det er arbejdsgiveren, der har ansvaret og muligheden for at undersøge, om påstandene er rigtige eller forkerte. Og hvis der er brug for en advokat, så er det også arbejdsgiveren, der skal hyre denne. Dansk Socialrådgiverforening er ikke part i en sådan sag, og vi har derfor ikke adgang til at undersøge sagsbehandlingen og levere det nødvendige materiale til for eksempel politiet.

Men vi kan støtte medlemmet i at få arbejdsgiveren til at agere. Så hvis man bliver udsat for udhængning, bør man straks kontakte sin konsulent i DS, som vil lægge maksimalt pres på arbejdsgiveren, så de kommer i gang.

Med venlig hilsen
Ulrik Frederiksen
Næstformand

Læs også "Når medarbejdere havner i gabe-stokken" i Dansk Socialrådgiverforenings Nyhedsbrev 12. januar på socialrdg.dk/nyheder.

Jeg valgte livet

Børnerådsformand Lisbeth Zornig Andersen mener, at udsatte børn skal "håndbæres" gennem en uddannelse og håber, at regeringen vil indføre nye tiltag for at spotte og hjælpe misbrugte børn. Selv har hun mod alle odds overlevet en barndom med alkohol, vold og seksuelle overgreb og har definitivt lukket den ultimative kattelem – selvmordet som løsning på livet.

TEKST SANNE BERGLUND THOR FOTO SCANPIX

“

Ved du, hvad jeg ser, Lisbeth? Jeg ser en ung pige, der har båret alt, alt for mange byrder på sine unge skuldre, siger hun. Og så kan jeg ikke holde tårerne tilbage mere. Jeg græder og græder, mens jeg forsøger at fortælle om Jan og mors overgreb i Torrig. Jeg kunne fortælle så mange andre forfærdelige oplevelser, men det var den ting, der faldt mig ind. Jeg fortæller Karen i detaljer, hvad der foregik, hvad der blev sagt undervejs, hvor ofte, og at de begge var med, men at mor tydeligvis ikke brød sig om det.

Fra Lisbeth Zornig Andersens bog "Zornig – vrede er mit mellemnavn"

“

Min mors sagsbehandler tog meget mere hensyn til min mor end til os. Vi børn var en del af min mors problem. Fokus var ikke på os. Holdningen var, at “vi kan da ikke fjerne hendes børn, når hun har det så skidt.”

Lisbeth Zornig Andersen, formand for Børnerådet

For Lisbeth Zornig Andersen står det hen i det uvisse, hvordan det lykkedes hende at overleve de massive overgreb, der er begået imod hende og beskrevet i bogen: “Zornig – vrede er mit mellemnavn”:

– Det er mig en gåde. Det har været virkeligt voldsomt. Mine brødre kom ikke igennem. Det er kombinationen af en stålsat vilje, ild og gode mennesker, som jeg har suget af, hvad jeg kunne.

Ilden i hende har brændt altid, selvom den også har været tæt på at gå ud. Som barn blev hun kørt ned af en bil fire gange. Først da hun søgte aktindsigt i forbindelse med at skrive sin bog, gik det op for hende, at en af ulykkerne var et selvmordsforsøg. Hun husker ikke selv at have fortalt det på Hylleholt Husgerningsskole, hvor hun var på det tidspunkt.

– Jeg har altid haft en plan B – at jeg selv bestemmer, hvor længe jeg vil være her. Den ultimative kattelem har jeg først sluppet for relativt nyligt. Måske kunne jeg kun klare det her liv, hvis jeg vidste, at der var den kattelem, siger hun og tilføjer:

– Jeg er ikke selvmordstruet og har ikke en psykisk diagnose. Jeg har fem børn og er forpligtet her. Nu kan jeg overskue livet, og jeg vil gerne blive gammel. Jeg er ekstremt bevidst om mine strategier. En del af mine overvejelser var, om jeg ville leve eller ej.

Fået styr på “ufede Lisbeth”

Mange års behandling hos psykologer er gået forud og har nærmet ilden, som hun selv kalder det. Hun er født med et stort intellekt, og først som forstyrret 14-årig kom hun på Hylleholt Husgerningsskole. Her mødte hun endelig voksne, der lyttede. Der kom struktur på hverdagen med ugentlige samtaler med kontaktpædagogen Karen, ekstra lektielæsning og arbejde om eftermiddagen foruden de faste aktiviteter. Som en anden arbejdsnarkoman kastede hun sig over lektielæsningen. Da

Karen satte studenterhuen på Lisbeth, var gennemsnittet på 9,1 – og hun var den første student fra Hylleholt.

I dag arbejder hun fortsat med sig selv og har en stor selvindsigt, blandt andet via Enneagrammet, et typologisk personlighedsværktøj, som giver selvindsigt.

– Her finder man mønstre, man kører af, når man er i underskud, og jeg har nu helt styr på Lisbeth, også i den “ufede udgave.” Jeg har anstrengt mig for at tage kørekort til mine følelser.

Det er aldrig barnets skyld

Lisbeth Zornig Andersen havde ingen skrupler med at fortælle alt i sin bog.

– I forbindelse med bogudgivelsen fylder de seksuelle overgreb meget i medierne, men bare fordi der er begået seksuelle overgreb, er jeg ikke kun et offer, men et helt menneske.

– Jeg var et barn, der blev misbrugt. Det var ikke min skyld eller skam, det er aldrig barnets skyld eller skam at blive misbrugt. Det er de voksne, der gør noget skamfuldt og strafbart for den sags skyld. Derfor har jeg heller ikke problemer med at fortælle om det.

For hende har mareridtene ikke handlet om seksuelle overgreb, men hun har fået traumer af at se moren blive banket halvt ihjel. Og derfor mener hun, at det er vigtigt at huske på som sagsbehandler, pædagog og andet personale, der omgås disse børn, at børnene lever med forældre, der ikke er ædru, er ustabile og som har en lemfældig omgang med sandheden.

– Børnene vokser op i løgn. Hvad som er rigtigt og forkert, får de ikke med sig. Livet handler kun om at overleve. Almindelige mennesker har vanskeligt ved at forestille sig, hvordan livet i Underdanmark udspiller sig med huse i en tilstand, som Låsby Svendsen lejer dem ud. Der er en råddenskab og en total mangel på respekt i den måde, man behandler hinanden på. Nogle af mændene i det miljø knalder alt, der er 37 grader varmt.

Kopierede Karens måde med børn

Da Lisbeth blev gravid, havde hun ikke sin mors mønster at trække på og gik i stedet målrettet til værks og lånte en stak bøger på biblioteket som supplement.

– På Hylleholt fik jeg noget meget vigtigt med, nemlig hvordan et samvær mellem mennesker også kan foregå. Jeg kopierede Karens måde at være sammen med børn på, som sker i et ligeværdigt forhold. Det fik jeg med i en sen barndom.

Lisbeth Zornig Andersen har i dag et civiliseret liv med et godt job, en sød kæreste, et velfungerende sexliv, som hun selv udtrykker det – og masser af børn: Hendes egne fem, kærestens tre og oveni har sto-

rebrødrene ti børn, som hun ser – ikke dagligt, men jævnligt. På spørgsmålet om, hvordan hun klarer at have 18 børn i sin umiddelbare omgangskreds, svarer hun:

– Ved middagsbordet foregår det på børnenes præmisser. Ofte når der er to voksne og børn omkring et bord, er det de voksne, der taler og sætter dagsordenen. Sådan er det ikke i mit hjem. Her taler vi om det, børnene har på hjertet, i et ligeværdigt forhold.

– At der er 18 børn i min nærmeste omgangskreds, ser jeg som en stor gave og jeg føler et ansvar for at hjælpe, hvor jeg kan. De ved, hvor de har mig, og jeg støtter dem så godt som muligt.

Vi skal håndbære barnet

I Danmark bliver hvert tiende barn seksuelt misbrugt, og hver femte af en ungdomsårgang får ikke en ungdomsuddannelse. De mangler alle en stemme og et spejl, så de tør fortælle, hvad de har været ude for og kan komme i behandling, mener børnerådsformanden. Med udgangspunkt i egne erfaringer har Lisbeth Zornig Andersen en opskrift på, hvordan de misbrugte børn får et bedre liv:

– Den eneste løsning er at håndbære et barn igennem en uddannelse. Som omsorgsperson skal man huske: at finde ilden, at give kærlighed, at vise tillid, at sørge for uddannelse og at høre barnet. Der er i dag 14-15.000 anbragte børn, og følges opskriften, er de sikret en uddannelse og dermed en langt større mulighed for at forsørge sig selv, siger hun.

At sikre alle udsatte børn en uddannelse vil kræve, at den nuværende regering gør noget ved problemerne, mener Lisbeth Zornig Andersen og henviser til regeringsgrundlaget fra oktober 2011. Her står på side 47: Regeringen vil følge op på anbefalingerne fra FN's børnekomité om børns rettigheder og vilkår.

– Jeg foreslår, at regeringen indfører et tværfagligt fag for det personale, der er i kontakt med børn. Personalet skal undervises i, hvordan man undersøger for seksuelle overgreb med det formål, at hele personalegruppen får den samme viden om signaler, hvordan man taler om det, og hvordan lovgivningen er. I dag taler man ikke det samme sprog. Det er hensigtsmæssigt at stå på det samme fundament, siger hun og mener, at det tværfaglige fag skal formidles til politi, socialrådgivere, skolelærere, pædagoger, sundhedsplejerske og skoletandlæger. På institutioner og seminarer er det i dag et krav, at der undervises i udsathed, men der er ikke et krav om, hvordan der skal undervises. Og det bør foregå selv landet over, pointerer hun.

– Det er en gåde for mig, at det er op til de enkelte institutioner at vælge, hvordan undervisningen skal foregå. Det betyder, de forskellige faggrupper bruger forskellige begreber om de samme ting. For at få den

største mulighed for at hjælpe børnene, skal faggrupperne undervises på samme måde.

– I mange år har vi kunnet vifte med en paragraf foran politikerne for at vise, hvilke problemer børn har på trods af den vedtagne paragraf i FN's Børnekonvention – det plejer ikke at virke. Jeg håber, at den nye regering vil lytte bedre og beslutte handlinger for at hjælpe børnene i henhold til FN's børnekonvention.

En løsning til at kunne hjælpe børn af "nomader", som skynder sig at flytte, så snart sagsbehandlerne har fået øje på dem, kan også være af teknologisk art, mener hun.

– Med edbprogrammet DUBU har 48 kommuner fra årsskiftet valgt at udveksle oplysninger ens, men det er frivilligt. Så indtil de resterende kommuner kommer med, har det ikke den optimale virkning. Nu kan "nomader" holde sig under radaren. Det bør være lovpligtigt, ligesom et it-skattesystem er det.

På baggrund af sin position som børnerådsformand og egen erfaring med systemet mener Lisbeth Zornig Andersen, at sagsbehandlere og socialrådgivere kan forbedre situationen for børnene:

– Lad være med at være så velmenende. Når folk drikker, siger jeg: "Start med at stoppe." Når forældre er ædru, ser de børnene på en helt anden måde. Den sommer mine forældre var på antabus, var fantastisk for mig. De var nærværende, jeg gik til fritidsaktiviteter og husker denne ene sommer så klart.

– Min mors sagsbehandler tog meget mere hensyn til min mor end til os. Vi børn var en del af min mors problem. Fokus var ikke på os. Holdningen var, at "vi kan da ikke fjerne hendes børn, når hun har det så skidt." Man skal være stålsat som sagsbehandler. Mors sagsbehandler, søde Bent, havde ingen betænkeligheder med beslutninger til min mors fordel.

Som børnerådsformand kan Lisbeth Zornig Andersen ikke få øje på en udvikling i måden at håndtere misbrugte børn, fra hun selv var barn og til i dag.

– Hver fjerde dansker drikker mere end anbefalingerne, og grænsen mellem at nyde alkohol socialt og at have et misbrug er flydende. Derfor er det svært at tale om alkohol. Hvornår er det et misbrug?

– Jeg tror dog, at det går lidt bedre for sagsbehandlerne med at håndtere misbrugte børn i dag end tidligere, mens det ikke nødvendigvis går så godt med alkoholsagerne. For en sagsbehandler er det nemmere at tale med en voksen, fordi børn reagerer mere følelsesmæssigt, i stedet for at fortælle nogen om deres problemer. De går ikke til kommunen, trækker et nummer og kommer ind og taler om problemerne. Det er de voksne, der skal afkode børnenes reaktioner, siger hun.

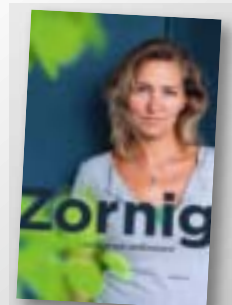
For lille dokumenteret effekt

For Lisbeth Zornig Andersen er der ingen tvivl om, at hjælpen til de misbrugte børn skal komme fra voksne, der ikke er deres forældre. En undersøgelse, som Folkeskolen har lavet, viser for eksempel, at kun hver anden skolelærer laver en underretning på trods af mistanke om omsorgssvigt.

– Der sker en "systembedøvelse", et ord jeg har opfundet. Alle tror og forventer, at systemet håndterer problemerne, hvad enten det er med mormor eller naboens børn, og så viser det sig, at kun hver anden skolelærer sender en underretning.

Hun ser gerne, at der bliver forsket mere i, hvordan mønstret fra en grim barndom bliver brudt, så man trods dårlige odds kan få et godt liv.

– Mig bekendt er der kun sporadisk forsket i udsatte børn – både hvad angår, hvordan mønsterbryderne har klaret sig og indsatsen generelt for de udsatte børn. Der er meget tilbage at ønske fra forskningen. I dag bruger man cirka 15 milliarder på hele området med udsatte børn, og der er kun dokumenteret effekt for få millioner. ☉

For Lisbeth Zornig Andersen står det hen i det uvisse, hvordan det lykkedes hende at overleve de massive overgreb, der er begået imod hende og beskrevet i bogen: "Zornig – vrede er mit mellemnavn."

Kejserens nye klæder – igen?

Regeringen har varslet en reform af beskæftigelsessystemet, som skal genskabe tilliden til kommunerne, sagsbehandlerne og de ledige. Er den nye beskæftigelsesminister dygtig og dumdristig nok til at gøre hensigt til handling?

AF CLAUS BRYGGER JACOBI FOTO SCANPIX

I regeringsgrundlaget står der, at regeringen vil "skabe flere frihedsgrader i beskæftigelsesindsatsen, så den bliver mere jobnær og tager udgangspunkt i den enkelte lediges behov", og "... i højere grad måles på sine resultater end processer".

Senere har beskæftigelsesminister Mette Frederiksen (S) uddybet regeringens hensigter ved at pege på, at der skal gøres op med et refusionssystem; "... der flytter rundt med mennesker som brikker på et ludobræt, alt efter hvor der er størst refusion", og at man ikke "... skal aktivere for aktiveringens skyld". Alt i alt lægger hun op til en gennemgribende reform af beskæftigelsessystemet, hvor tilliden til kommunerne, sagsbehandlerne og de ledige skal genskabes. Dette er uden tvivl en prisværdig hensigt, men det lyder i betænkelig grad som noget, man har hørt før.

Ansvar uden frihed

Man skal i hvert fald ikke lede længe efter lignende hensigter fra tidligere beskæftigelsesministre, efterfulgt af gennemgribende reformer. Den første, "Flere i arbejde", fra 2003 havde en hensigt om, at den enkelte ledige skulle i centrum for en indsats, hvor aktivering skulle være et middel til at få flere i arbejde frem for et mål i sig selv. I 2007 oprettede man jobcentrene, som blev fuldt ud kommunale i 2009. Alt sammen for at undgå unødigt administration og give kommunerne frihed til skabe en aktiv indsats på grundlag af de lediges behov og ikke deres forsørgelsesydelse. Kommunernes omkostning for denne handlefrihed var en oprustning i den statslige resultatstyring.

For at lovens rammer ikke skulle blive for snærende, gennemførte den tidligere regering også to store afbureaukratiseringsøvelser. Den seneste gik under sloganet "Væk med bøvl" Inger", hvor en lydhør beskæftigelsesminister modtog gode forslag fra de administrativt overbebyrdede jobcentermedarbejdere. Endelig gennemførte Inger Støjberg en ændring af de statslige refusioner i et opgør med udsigtsløs aktivering.

Nogle læsere vil nu måske spørge sig selv om, hvad der er tilbage at gøre for en ny beskæftigelsesminister, der hung-

rer efter at trække i arbejdstøjet og bevise sit værd ved at rette op på alle de fejl, den tidligere regering har begået? Andre læsere vil måske tværtimod stille spørgsmålstejn ved, hvorvidt alle disse hensigter er blevet ført ud i livet. Jeg hælder her til at tilhøre den sidste kategori.

Lad os bare starte med at konstatere, at der kan sættes spørgsmålstejn ved den tidligere regerings egen fortolkning af virkeligheden. Det lader i hvert fald til, at det nuværende beskæftigelsessystem ikke efterlader helt så store frihedsgrader for den enkelte kommune og sagsbehandler, som den tidligere regering gerne ville have os til at tro. En nylig rundspørge lavet af DR blandt jobcentermedarbejderne peger på, at jobcentrene er søbet ind i en regelsovs, der forhindrer deres medarbejdere i at give ledige den lovede skræddersyede indsats. Det kunne derfor godt tyde på, at hensigten om "frihed under ansvar" i praksis er blevet fordrejet til det mere bekvemme "ansvar uden frihed".

Svært at massefremstille indsats

Hvis man skal være lidt mindre polemisk, kan man pege på nogle helt konkrete kritiske forhold ved det nuværende beskæftigelsessystem. Først og fremmest er regelstyringen alt for omfattende. Dernæst benyttes statslige refusioner i for høj grad til at styre kommunernes aktiviteter, hvilket betyder, at enhver kommune med lidt økonomisk fornuft vil hælde imod at lave aktivering for aktiveringens skyld. Endelig har det vist sig, at resultatstyring i praksis ofte ender med at blive til styring ud fra proceskrav. Politikere og offentlige ledere prioriterer nemlig i praksis at styre indsatsen ud fra arbejdsgange, som man kan dokumentere virker for 'den gennemsnitsledige' på baggrund af evidensbaseret viden.

Hvad er så grunden til, at hensigter ikke er blevet til handling? En forklaring kan være, at det i praksis er vanskeligt at skabe et beskæftigelsessystem, der kan massefremstille skræddersyede indsatser til et stadigt stigende antal ledige. Det er i hvert fald ingen let opgave at sikre den lediges retssikkerhed og en effektiv beskæftigelses-

Claus Brygger Jacobi er antropolog og ph.d.-studerende på Roskilde Universitet. Han forsker i, hvilken indflydelse offentlig styring har på borgerinddragelse og samarbejde i beskæftigelsesindsatsen.

“

Det er ingen let opgave at sikre den lediges retssikkerhed og en effektiv beskæftigelsesindsats, der baserer sig på den nyeste evidensbaserede viden, samtidig med at sagsbehandlerne får råderum til at finde løsninger i fællesskab med den ledige.

indsats, der baserer sig på den nyeste evidensbaserede viden, samtidig med at sagsbehandlerne får råderum til at finde løsninger i fællesskab med den ledige. Det kræver en nytænkning af statslig styring, der fokuserer den på styring af selvstyring.

Hvad angår retssikkerheden, er de meget specifikke krav til ret og pligt, der findes i lovgivningen i dag, bestemt ikke nogen garanti for, at kommunerne lever op til intentionerne i loven om at tage udgangspunkt i den lediges behov. Tværtimod føler mange ledige nok, at deres borgerrettigheder bliver trådt under fode, når jobcenteret kræver, at de deltager i samtaler og aktiviteter, som de finder usigtsløse, men ikke kan sige nej til. Man vil derfor være bedre tjent med en lovgivning, der forpligter borgeren og jobcenteret til at indgå i en dialog og inden for en vis periode finde en fælles løsning, der kan få borgeren tætte på arbejdsmarkedet. Det kræver dog en nytænkning af lovgivningen.

Evalueringsregime bremser metodefrihed

Hvad angår en effektiv beskæftigelsesindsats, har man traet i de senere år været, at indsatsen skulle bygge på evidensbaseret viden om, hvad der virker. I den hensigt har man registreret og tilvejebragt en overvældende mængde information, som benyttes til en uendelig række af analyser og evalueringer. Det har dog vist sig vanskeligt at kombinere et sådant 'evalueringsregime' med metodefrihed hos sagsbehandleren. Den bedste måde at gøre dette på, er i hvert fald ikke at indskrive proceskrav direkte i loven, binde dem op på statslige refusioner eller koble

dem til resultatstyring, der så ender med at fokusere på proceskrav. Det er en bedre løsning, at sagsbehandlerne selv får adgang til og råderet over denne viden. Det kræver både en opgradering af socialrådgiveruddannelsen og en investering i vedvarende kompetenceudvikling. Her er der også et stort arbejde, der skal gøres.

Når alt kommer til alt, har jeg dog en mistanke om, at det mere handler om manglende politisk vilje end om evnen til at overkomme praktiske udfordringer. Det er nemlig ikke nok bare at fralægge sig ansvaret for beskæftigelsesindsatsen. Man må samtidig være villig til at give slip på den direkte indflydelse, hvilket ikke er let for politikere, der gerne vil fremstå handlekraftige.

Tør hun spille bolden videre?

Spørgsmålet er, hvor langt vores nye beskæftigelsesminister tør gå ned ad denne vej? Hun har indtil videre vist gode takter ved at ville omlægge refusionssystemet til mere resultatbaseret. Efter min mening ville det dog være endnu bedre og enklere, hvis hun helt afskaffede de statslige refusioner. Kommunerne ville stadig have masser af tilskyndelse til at hjælpe ledige i beskæftigelse, da de jo derved slipper for at betale deres forsørgelsesydelse og får øgede skatteindtægter. Vi er mange, der har en mening om, hvad der burde gøres, men bolden er hos Mette Frederiksen, som nu skal beslutte sig for om hun tør spille den videre, så løfterne om en skræddersyet indsats ikke igen bliver til kejserens nye klæder. ☺

redaktionen@socialrdg.dk

ALTINGET.DK
MEST OM POLITIK

SDS

Gratis adgang til Altinget.dk for studerende

Sammenslutningen af Danske Socialrådgiverstuderende (SDS) har indgået en aftale med netavisen Altinget, som er et uvildigt, politisk nichemedie med en af de største redaktioner på Christiansborg

i ryggen. Det er en betalingsavis, men som medlem af SDS får du gratis adgang til sektionerne om socialpolitik, integration og uddannelse.

Læs mere på sdsnet.dk.

GENERALFORSAMLING

Handicapfaggruppen

Handicapfaggruppen indkalder til generalforsamling 15. marts på Fuglsangcentret i Fredericia.

Dagsorden ifølge lovene – se den på faggruppens hjemmeside på socialrdg.dk/faggrupper.

Forslag til generalforsamlingen mailles til bestyrelsen ved formand Per Sander Helenius psh43@helsingor.dk senest 10. februar.

KONFERENCE 2012

Handicapfaggruppen

Handicapfaggruppen indbyder til konference om "Diagnoser på godt og ondt", hvor vi vil se på det paradoks, at der i sagsbehandling og behandling stilles krav om fokus på ressourcer, men det er diagnoser, funktionsnedsættelse og problemer der giver bevillinger.

Hvordan påvirker det vores tænkning og daglige arbejde og hvordan håndterer og mestrer vi paradokset? Hvordan kombineres denne udfordring med kravet om at vise respekt for borgeren og dennes retssikkerhed og et ønske om at arbejde anerkendende og have fokus på empowerment?

Det sker 15.-16. marts Fuglesangscenteret i Fredericia. Tilmelding senest 10. februar kl. 12 til tamborg@live.dk.

Læs mere på faggruppens hjemmeside på socialrdg.dk/faggrupper

REGION ØST

Netværksmøde for ledige

Netværksgruppen for ledige socialrådgivere mødes tirsdage i ulige uger kl. 9.30 - 12 i FTF-A's lokaler på Snorresgade 15, København S. Alle ledige socialrådgivere er velkomne.

REGION NORD OG SYD

Faglighed og etik

Jørgen Husted vil på mødet diskutere den etik og de værdier, det sociale arbejde hviler på, og han vil ud fra den professionsetiske beslutningsmodel og det etiske hjul vise, hvordan man omsætter professionens etiske teori til en etisk forsvarlig praksis i en tid med stort pres på det sociale område med hyppige nedskæringer og omstruktureringer.

SYD:

Det sker 6. februar kl. 16-20 i Fagforeningshuset, Lumbyvej 11 i Odense C. Læs mere og tilmeld dig senest 31. januar på socialrdg.dk/sydkalender.

NORD:

Det sker 28. februar kl. 16-19 i DS Holstebro, Fredericiagade 27-29C, Holstebro og 6. marts kl. 16-19 hos FTF-A, Gasværksvej 30B i Aalborg. Læs mere og tilmeld dig senest henholdsvis 14. og 21. februar på socialrdg.dk/nordkalender.

MAILINGLISTE

Tilmeld dig din faggruppes mailingliste

De fleste af Dansk Socialrådgiverforenings faggrupper har mailinglister, hvor faggruppemedlemmerne kan udveksle nyheder, diskutere faglige emner og gode ideer eller stille spørgsmål og få svar på problemstillinger, de støder på i det daglige arbejde. Og så kan bestyrelsen selvfølgelig også sende nyheder og indkaldelser til for eksempel konferencer.

Du kan tilmelde dig din faggruppes mailingliste ved at gå ind på socialrdg.dk, klik på 'Medlem' og vælg 'Mailinglister'.

PULJE

Søg Tryghedspuljen, hvis du bliver afskediget

Som kommunalt ansat socialrådgiver kan du søge op til 10.000 kroner til kompetenceudvikling, efteruddannelse eller karrieresparring, hvis du bliver afskediget. Aktiviteten må ikke være udbudt af kommunen og må ikke være noget, som kommunen tilbyder de afskedigede i forvejen. Det er dig selv, der bestemmer aktiviteten.

Læs mere om Tryghedspuljen på socialrdg.dk/tryghedspuljen og find ansøgningsblanket og vejledning på www.tryghedspuljen.dk.

Lej sommerhus på Stevn til medlemspris

Dansk Socialrådgiverforening har et sommerhus på Strandstræde 12 i Rødving gamle sommerhusområde, som du kan leje til medlemspris. Det er et hyggeligt træhus med 2 soveværelser og 2 stuer, nyt køkken med opvaskemaskine og et ældre badeværelse. I hvert soveværelse er der 2 enkelt-senge og i hver stue en dobbeltsovesofa. Du kan se sommerhuset på www.socialrdg.dk under medlem, kontante fordele.

Ny tillidsrepræsentant? Ny sikkerhedsrepræsentant?

Bliver du valgt til TR eller SiR – også suppleant – så kontakt din region. DS skal anmelde valget af TR og SiR over for arbejdsgiveren. Først da er du omfattet af reglerne om beskyttelse mod afskedigelse.

Mindeord

Vores veninde, socialrådgiver Lillian Marquard Pedersen, døde 19. december efter længere tids sygdom. Lillian blev 66 år gammel.

Lillian var vores veninde og fagfælle gennem mere end 30 år, hvor vi fulgte ad og delte oplevelser – både de gode og de mindre gode. Vi vil mindes Lillian og hendes nordjyske lune og den gode tid, vi har haft sammen med hende. Hun var en munter og meget vidende veninde, som vi har tilbragt mange gode stunder sammen med både alvorlige og festlige.

Lillian var et vidende og gavmildt menneske, der brændte for sine ideer, og hun tog aktivt del i verden omkring hende. Fra sin tidlige ungdom var Lillian politisk og socialt engageret, og særligt bankede hendes hjerte for de svagest stillede i samfundet.

Lillian afsluttede socialrådgiveruddannelsen på Den sociale Højskole i begyndelsen af 1970'erne. Herefter blev hun ansat ved Nyborg Statsfængsel og senere Køgskolen og Den Frie Kriminalforsorg. Hun arbejdede med og for kriminelle hele sit arbejdsliv, kun afbrudt af videreuddannelse på Årskursus og et par år, hvor hun var ansat i lønafdelingen i Dansk Socialrådgiverforening.

Det var dog altid hendes kriminelle klienter, der stod hendes hjerte nær, og vi har hørt mange beretninger om forholdene for de kriminelle, som Lillian arbejdede så ihærdigt for at være med til at forbedre med sin faglige erfaring og ekspertise.

I 2007 blev Lillian pensioneret og havde desværre et dårligt helbred de sidste år.

Lillian efterlader en søn, Jens, som hun var meget stolt af.

Vores tanker går til Jens og Lillians øvrige familie.

De kærligste tanker og æret være hendes minde.

På vegne af de fem tilbageblevne Cindarellaveninder, Ester Amstrup

FOTO: EN60

DS-KALENDER

Læs mere om arrangementerne på www.socialrdg.dk/kalender

6. FEBRUAR, SYD/ODENSE

Etik i socialt arbejde

Fyraftensmøde med Jørgen Husted om etik og værdier i socialt arbejde.

6. FEBRUAR, AARHUS

Beskæftigelse faggruppen

Temadag om hvor beskæftigelsespolitikken er på vej hen og generalforsamling.

2.-3. MARTS, MIDDELFART

Børn, Unge & Familier

Generalforsamling og konference. På programmet er den følsomme barnehjerne samt sekundær traumatisering.

9. MARTS, SKØRPING

Fagligt udsyn 2012

Region Nord arrangerer en dag i fagets tegn med oplæg og workshops, der favner faget bredt.

15.-16. MARTS, EBBERUP

Sygehussocialrådgivere

Landseminar om socialrådgivernes rolle i rehabiliteringsarbejdet samt generalforsamling.

15.-16. MARTS, FREDERICIA

Døgninstitutioner og opholdssteder

Kursus om bl.a. ankesager og tilknytningsforstyrrelser samt generalforsamling

29.-30. MARTS, VEJLE

Fagbevægelsens socialrådgivere

Temadag om lovændringer og reformer på beskæftigelsesområdet samt generalforsamling.

10.-11. MAJ, MIDDELFART

Social- og sundhedsskolerne

Faggruppen holder konference om sosu-reformen og generalforsamling.

Arbejdsmiljøtelefonen

Har du brug for hjælp til personlig afklaring af dine muligheder for at tackle problemer, der skyldes arbejdsmiljøet på din arbejdsplads?

Så send dit spørgsmål til arbejdsmiljoefonen@socialrdg.dk med forslag til, hvornår det bedst passer, at vi ringer dig op.

Du får en halv times rådgivning af en erfaren konsulent fra DS. Hensigten er, at give dig overblik og inspiration til at se mulighederne og handle på problemerne, inden de vokser sig for store.

Læs mere på www.socialrdg.dk/arbejdsmiljoefonen

Dansk Socialrådgiverforening

Karrieretelefonen

Har du brug for hjælp til personlig afklaring og udvikling af dit jobforløb som socialrådgiver?

Ring til DS' Karrieretelefon. Du får en halv times coaching af en erfaren konsulent fra DS. Hensigten er at give støtte til og udfordre dine egne tanker om din jobmæssige fremtid.

Åben mandage kl. 15-18 på telefon 33 93 30 00

Læs mere på www.socialrdg.dk/karrieretelefon

Dansk Socialrådgiverforening

REGIONSLEDER

AF MADs BILSTRUP, FORMAND REGION NORD

Lyt til de offentligt ansatte!

Kommuner, regioner og uddannelsesinstitutioner i Region Nord overhører i stigende grad deres tillids- og arbejdsmiljørepræsentanter rundt om på arbejdspladserne. Det er et kæmpe problem, fordi inddragelse af medarbejdervalgte tillidsfolk er med til at sikre løsninger med klangbund blandt de ansatte. Og er der klangbund, er der også øget effektivitet, mere engagement i opgaveløsningen og sidst, men ikke mindst, et bedre arbejdsmiljø.

Indflydelse på beslutninger

Ledere og ansatte i det offentlige har den fælles opgave at skabe bedst mulig velfærd for borgerne inden for de politisk udstukne rammer. Med udgangspunkt i dette fælles mål bør det være en selvfølge, at tillidsrepræsentanter og andre organisationsrepræsentanter kan medvirke til at skabe en god offentlig sektor.

Men det er bekymrende, at vi nu oplever styreformer, der gør det svært for de tillidsvalgte at komme ind i beslutningsprocesserne

om omorganiseringer, besparelser, udbud og udlicitering og indførelse af ny teknologi. I flere kommuner i det midt- og nordjyske bliver MED-udvalgene ikke inddraget, når flere arbejdspladser bliver sammenlagt og medarbejdere omplaceres, selvom det medfører at medarbejdere får nye arbejdsområder og skal arbejde i en ny og anden organisation. I to store østjyske kommuner bliver MED-udvalgene orienteret om millionbesparelser, efter den øverste ledelse har besluttet, hvordan de skal udmøntes, og i en større midtjysk kommune er stort set alt, hvad der berører medarbejderne, blevet dagsordensat under punktet "orientering".

Det er dybt foruroligende. Denne forældede styreform forringer medarbejdernes ret til at få medindflydelse og medbestemmelse, og sætter reelt medarbejderdemokratiet ud af kraft. Samtidig er det en klar forbigåelse af MED-aftalens bestemmelser, som er en gensidig aftale mellem arbejdsgiver- og medarbejderside.

Ejerskab til udvikling

For borgernes og den offentlige sektors skyld skal vi en helt anden vej. Jeg vil opfordre de valgte politikere og de offentlige ledere til aktivt at inddrage de tillidsvalgte i udformningen af drifts- og udviklingsopgaver. De tillidsvalgte skal være en naturlig del af medbestemmelsesarbejdet og kunne bidrage med deres iverigdom, deres viden og deres engagement, så der kan skabes ejerskab blandt medarbejderne til udviklingen af kvalitetsforbedringer i den offentlige velfærd.

Og inddragelse af medarbejdere skal ikke bare ske, når der skal skiftes kaffemaskine eller indholdet af frugtkurven skal diskuteres. For mig er det helt afgørende, at medarbejderne via de tillidsvalgte også inddrages i de mere taktiske og strategiske spørgsmål, som i den grad har betydning for medarbejdernes arbejdsglæde og produktivitet.

mb@socialrdg.dk

Lær at skrive med 10 fingre på 8 timer og for 109 kroner

Som medlem af Dansk Socialrådgiverforening kan du nu lære at skrive effektivt for en billig penge.

Med Keyboard Pro tager det kun 8 timer at lære professionel tastaturbetjening – og har du først lært det, glemmer du det ikke igen.

Keyboard Pro er Danmarks mest solgte og anmelderroste program af sin art. Det

er 100 procent web-baseret, er tilgængelig døgnet rundt og kan benyttes på Windows og Mac – uanset browservalg.

Den vejledende pris er 249 kroner, men medlemmer af Dansk Socialrådgiverforening skal kun betale 109 kroner. For det beløb, får du en licens, som gælder i fem år.

Læs mere på www.socialrdg.dk/keyboardpro

Individuelle socialpædagogiske løsninger
- fleksibilitet og høj faglighed til mennesker med
særlig komplekse problemstillinger.

Vi sikrer
et involverende
og dokumenteret
udviklingsforløb.

ANNESAXTORPH

Konsultation Supervision Workshops Træning

København - Helsingør - Århus

annesaxtorph@gmail.com

Mobil 22160065

Tværfaglig efteruddannelse i narrativ praksis

Basisår

København | start Marts 2012

16 hele dage | Pris: kr. 25.500

Undervisere:

Cand. Psych. Anne Saxtorph
Cand. Psych. Magnus Brammer

En uddannelse som giver
fagligheden et 'spark opad'
- et klarere fagligt ståsted
med mangeartede pædago-
giske og sundhedsfaglige
færdigheder med aner-
kendende indflydelsesrige
kommunikative evner.

Narrative Børnegrupper

Workshop

København | 11-12 april 2012

2 dage

Pris: kr. 2.900 (inklusive forplejning)

Underviser:

Cand. Psych. Anne Saxtorph

Workshop om børnegrup-
per, 'livets forgreninger',
betydningsfulde andre,
nærvær og opmærksomhed,
færdigheder, identitets-
forståelse i forhold til børns
udvikling og indføring af
børnebevågenhed. Anvendelse
af tegninger, leg og figurer i
gruppearbejdet.

www.annesaxtorph.dk

LØSNINGSFOKUSERET COACHING

- for rådgivere, undervisere, ledere, konsulenter...

Kursusforløb med
Mette og Henrik Vesterhauge-Petersen og
Chris Iveson

Start d. 12. april 2012

Nærmere oplysninger:

www.solutionfocus.dk • Solution • Pile Allé 6 • 2840 Holte

Telefon 45 87 40 35 • solution@solutionfocus.dk

SOLUTION

LØSNINGSFOKUSERET TERAPEUT & UDDANNELSE

SOCIALT ENTREPRENØRSKAB

Sommerskole i Mexico

3.-24. august 2012

CREATE YOUR
OWN MOMENT,
MAKE A
DIFFERENCE IN
THE WORLD!

Ny viden på højt niveau,
enestående kultur og en
oplevelse for livet – med 4 ECTS-point!

Undervisning på Universidad
Latina de América og
ekskursioner til NGO-projekter
for børn, unge og voksne med
sociale udfordringer.

Hvem kan deltage?
Pædagogstuderende, lærer-
studerende, socialrådgiver-
studerende, psykologstuderende
og andre med interesse for socialt entreprenørskab.

Tilmelding senest 10. juni, 2012

Pris: 14.995 kr. inkl. rejse og ophold.

Kontakt Mette Richter på
Pædagoguddannelsen i UCL,
jamr@ucl.dk eller tlf. 6318 4556.

ucl.dk/mexico2012uk

SIGNS OF SAFETY

- i arbejdet med den unge

D. 19. - 20. marts

Seminarer med
Andrew Turnell, Australien

SIKKERHEDSPLEANER
i samarbejdet med familien

D. 21. - 22. marts

Nærmere oplysninger:

www.solutionfocus.dk • Solution • Pile Allé 6 • 2840 Holte
Telefon 45 87 40 35 • solution@solutionfocus.dk

SOLUTION

LØSNINGSFOKUSERET TERAPI & UDDANNELSE

Får du brug for en arbejdsmiljøkonsulent, skal du:

Kontakte Region Nord på telefon 8730 9191, hvis du har arbejde i Region Nordjylland eller Region Midtjylland.

Kontakte Bo Ulrick Madsen, telefon 8747 1313 eller 2177 0451, hvis du har arbejde i Region Syddanmark.

Kontakte Region Syd på telefon 3338 6222, hvis du har arbejde i Region Hovedstaden eller Region Sjælland.

Vidste du, at ...

du kan søge sekretariatet om støtte til kursusdeltagelse, hvis du bliver ledig?

Læs mere på www.socialrdg.dk

BRUSH-UP KURSUS

STYRK MEDARBEJDERNES FAGLIGE KOMPETENCER

Få et skræddersyet kursus til dine medarbejdere. Udgangspunkt er i jeres hverdag og jeres behov. I får et Brush-up kursus på de love og fagområder, der er relevante for jer.

I får den seneste opdatering inden for lovgivningen på det valgte område.

INDHOLD

- Gennemgang af lovgivning
- Teori omsat til praksis
- Sagssupervision
- Reflekterende teams

TEORI OG PRAKSIS MØDES

Medarbejderne vil på to dage komme igennem det lovområde, som der er aftalt på forhånd. Undervisningen er baseret på teori og praksis.

Medarbejderne har deres egne konkrete sager med, og deres professionelle udfordringer fra hverdagen bliver gennemgået.

FAGOMRÅDER

- Jobkonsulent
- Kontanthjælp
- Sygedagpenge
- Revalidering
- Fleksjob

KONTAKT

Jylland:

Pia Maria Vørts, Konsulent,
Tlf. 4121 1481

Sjælland og Fyn:

Connie Sørensen, Konsulent,
Tlf. 4121 1385

Hanne Thaulov, Konsulent,
Tlf. 4121 1482

Hanne Nyström, Markedschef,
Tlf. 4121 1320

www.hartmanns.dk

HARTMANN'S: SOCIAL

Psykiatrivejleder

– en efteruddannelse for professionelle rådgivere

PsykiatriFondens Erhvervspsykiatriske Center udbyder igen efteruddannelsen som psykiatrivejleder med start i april 2012.

Efteruddannelsen henvender sig til rådgivere, sagsbehandlere og jobkonsulenter, der arbejder med at støtte og rådgive psykisk syge og sårbare mennesker i forhold til arbejdsmarkedet, uddannelsessystemet eller mestrings af deres sårbarhed eller sygdom. Efteruddannelsen har fokus på konkrete redskaber til kommunikation med psykisk sårbare mennesker i en professionel rådgiverrolle.

Efteruddannelsen består af fem moduler af to dage (10 dage i alt) og afsluttes med en times individuel samtale. Den afholdes i PsykiatriFonden på Hejrevej 43, 2400 København NV. Prisen er 26.500 kr. ekskl. moms inkl. forplejning, materiale og bøger.

Læs om uddannelsens indhold på www.psykiatrifonden.dk

For yderligere information kontakt erhvervspsykolog Michael Danielsen på tlf. 3925 2590 eller på mail mrd@psykiatrifonden.dk

Læs mere på
www.psykiatrifonden.dk

AARHUS
UNIVERSITET
INSTITUT FOR UDDANNELSE
OG PÆDAGOGIK (DPU)

* NYE UDFORDRINGER? FLERE MULIGHEDER?

Tag en pædagogisk kandidatuddannelse på Aarhus Universitet i Aarhus eller i København (Campus Emdrup).

Informationsmøder:

- 7. februar
Campus Emdrup
- 9. februar
Campus Aarhus

Ansøgningsfrist 1. april

edu.au.dk/kandidat

Diplomuddannelsen i familierapi

En tværfaglig uddannelse indenfor system og relationsorienteret familierapi. Her lærer du teorier og metoder i familierapi og relationsorienteret praksis, så du kan lede forandringsfokuserede samtaler. Tilgangen er både systemisk og narrativ.

Uddannelsen varer 2 år med 300 undervisningstimer fordelt på 6 moduler, 100 timers samtaletræning, 30 timers procesforløb med fokus på personlig og professionel udvikling og 120 timers supervision indenfor studiets rammer. Hvert modul afsluttes med eksamen. Det sidste modul er dit afgangsprøveprojekt.

Ansøgere kan tage enkeltmoduler efter vurdering af kvalifikationer. Enkeltmoduler udbydes som rekvirerede forløb for arbejdspladser.

Underviserne er anerkendte familierapeuter og psykoterapeuter fra Norden og England. Læs mere på www.phmetropol.dk/familierapi hvor du også kan tilmelde dig. Sidste frist er 25. maj 2012. Uddannelsen er SVU-berettiget.

For mere information, kontakt uddannelseskoordinator Birte Knuppert, tlf.: 72 48 71 23, e-mail: bikn@phmetropol.dk

Kom til Familierapitræf
Med en diplomuddannelse i familierapi får du adgang til netværket "Familierapitræf", der hvert år indbyder til en faglig event. I år er det den 2.-3. maj 2012. Kom og få inspiration fra en række markante oplægsholdere
www.phmetropol.dk/familierapitræf

PROFESSIONSHØJSKOLEN

METROPOL

UNIVERSITY COLLEGE
Lillebælt

Diplomuddannelsen i familierapi og Familierapitræf 2012 arrangeres af UC Lillebælt og Professionshøjskolen Metropol.

Stillingsannoncer

Send din annonce til **DG Media as**,
St. Kongensgade 72, 1264 København K,
tlf: 70 27 11 55, fax 70 27 11 56 eller
epost@dgmedia.dk

Deadline kl. 12

SIDSTE FRIST FOR INDLEVERING

UDKOMMER

Socialrådgiveren nr. 3	27. januar	8. februar
Socialrådgiveren nr. 4	10. februar	22. februar
Socialrådgiveren nr. 5	2. marts	14. marts
Socialrådgiveren nr. 6	22. marts	2. april

*Vil du anvende din socialfaglige baggrund
i arbejdet mod tortur?*

RCT søger socialrådgiver 20 timer ugentligt til arbejde med traumatiserede flygtningefamilier

Rehabiliterings- og Forskningscentret for Torturofre, RCT
søger en erfaren socialrådgiver 20 timer ugentligt til at
indgå i børnefamilieteamets arbejde.

Børnefamilieteamet består af psykolog, familierapeut,
fysioterapeut, læge og socialrådgiver.

Arbejdsopgaver:

- Indgå i det praktiske tværfaglige rehabiliteringsarbejde
med traumatiserede flygtningefamilier.

Vi forventer:

- At du er uddannet socialrådgiver og har mindst 5 års
erfaring inden for faget
- At du har en respektfuld tilgang til klientarbejde og er
god til at skabe tillid
- At du har et solidt og bredt kendskab til social- og
udlændingelovgivningen
- At du har erfaring fra arbejde med personer med
multiple problemer

Se hele opslaget på www.rct.dk

Ansøgningsfrist fredag den 10. februar kl. 12.00

Annoncepriser pr. 1. januar 2011

Jobannoncer

Faste formater (alle mål er bredde x højde)

- 1/4 side: kr. 7.100 (91 x 125 eller 43 x 255)
- 1/2 side: kr. 11.000 (91 x 255 eller 187 x 125)
- 3/4 side: kr. 17.200 (139 x 255)
- 1/1 side: kr. 18.100 (187 x 255)

Øvrige formater

Kr. 32 pr. spaltecentimeter (spaltebredden er 43 mm)
Minimumstørrelsen er 150 mm

Tillæg for farve

- 1 farve kr. 1.500
- 4-farver kr. 2.500

Tekstannoncer

Faste formater (alle mål er bredde x højde)

- 1/4 side: kr. 4.400 (91 x 130 eller 43 x 255)
- 1/2 side: kr. 7.400 (91 x 255 eller 190 x 130)
- 1/1 side: kr. 13.200 (190 x 255)
- 1/1 side til kant: kr. 14.200 (220 x 280)

Tillæg for farve

- 1 farve kr. 1.600
- 4-farver kr. 4.500

Alle priser er eksklusive moms.

**Dansk Socialrådgiverforening opfordrer annoncørerne
til at signalere et ønske om
ligestilling og mangfoldighed på arbejdspladserne.**

DS:Kontakt

Telefonerne er åbne mandag-fredag kl. 9-14

Hovedbestyrelse:

Formand

Bettina Post

bp@socialrdg.dk

Næstformand

Ulrik Frederiksen

uf@socialrdg.dk

Øvrig hovedbestyrelse

Rasmus Balslev

r_balslev@yahoo.dk

Mads Bilstrup

mb@socialrdg.dk

Majbrit Berlau

mbb@socialrdg.dk

Jeppe Ellegaard

jeppe.ellegaard@kriminal-forsorgen.dk

Anne Jørgensen

anj@socialrdg.dk

Louise Dülch Kristiansen

louisekr@htk.dk

Susanne Lyngsø

lyngsoeconsult@gmail.com

Henrik Mathiasen

hmt@aarhus.dk

Hanne Ryelund Sørensen

hsn@toender.dk

Trine Quist

tq@socialrdg.dk

Mai Birk Andersen

mai.birk@gmail.com

Ditte Brøndum

ditte.brondum@live.dk

REGION ØST

Region Øst dækker Region Hovedstaden og Region Sjælland

Dansk Socialrådgiverforening

Region Øst

Algade 43, 2

4000 Roskilde

Tlf: 33 38 62 22

Fax: 46 32 07 67

ds-oest@socialrdg.dk

Jobformidling

Marie Hjort

Tlf: 33 38 62 23

ds-oest@socialrdg.dk

Arbejdsmiljø

Henvendelse til regionskontoret

Tlf: 33 38 62 22

ds-oest@socialrdg.dk

REGION SYD

Region Syd dækker Region Syddanmark

Dansk Socialrådgiverforening

Region Syd

Vesterballevvej 3A

Snoghøj

7000 Fredericia

Tlf: 87 47 13 00

Fax: 75 84 34 50

ds-syd@socialrdg.dk

Kontoret i Odense

Lumbyvej 11, opgang C, 2th.

Postboks 249

5100 Odense C

Tlf: 87 47 13 00

Fax: 66 14 60 21

Jobformidling

Kontakt FTF-A

Tlf: 70 13 13 12

Arbejdsmiljøkonsulent

Bo Ulrick Madsen

Tlf: 87 47 13 13 eller

Tlf: 21 77 04 51

bum@socialrdg.dk

REGION NORD

Region Nord dækker Region Nordjylland og Region Midtjylland

Dansk Socialrådgiverforening

Region Nord

Søren Frichs Vej 42 H, 1. th

8230 Åbyhøj

Tlf: 87 30 91 91

Fax: 86 13 05 32

ds-nord@socialrdg.dk

Kontoret i Holstebro

Fredericiagade 27-29

7500 Holstebro

Tlf: 87 30 91 91

Fax: 97 42 18 98

ds-nord@socialrdg.dk

Kontoret i Aalborg

Hadsundvej 184 B

Postboks 764

9000 Ålborg

Tlf: 87 30 91 91

Fax: 98 13 22 51

ds-nord@socialrdg.dk

Jobformidling

Kontakt FTF-A

Tlf: 70 13 13 12

Arbejdsmiljø:

Henvendelse til regionskontoret

Tlf: 87 30 91 91

ds-nord@socialrdg.dk

SEKRETARIATET

Dansk

Socialrådgiverforening

Toldbodgade 19B

1253 København K

Tlf: 70 10 10 99

Fax: 33 91 30 69

ds@socialrdg.dk

ØVRIGE

Ledersektionen

Formand Helga Waage Jørgensen

Tlf. arb: 36 39 22 28

Tlf. prv: 38 80 27 73

socialrdg.dk/ledersektionen

Selvstændige

Formand Ellen Hansen

Tlf: 20 98 78 79

socialrdg.dk/selvstaendig

Seniorsektionen

Formand Anita Barfod

Tlf: 21 42 42 60

socialrdg.dk/seniorsektionen

Sammenslutningen af Danske

Socialrådgiverstuderende

Formand Mai Birk Andersen

Tlf: 26 39 53 56

www.sdsnet.dk

Arbejdsløshedskassen

FTF-A (hovedkontor)

Snorresgade 15, Boks 220

0900 København C

Tlf: 70 13 13 12

Pensionskassen PKA

Pensionskassernes Administration

Tuborg Boulevard 3

2900 Hellerup

Tlf: 39 45 45 45

FOTO: KRISTIAN GRANDJEST

LEDER

AF ULRİK FREDERIKSEN, NÆSTFORMAND

Vi vil have indflydelse på de store linjer

I mere end tres år har vi arbejdet på at få indflydelse på vores arbejdsliv på arbejdspladserne. Og hvad er målet? At skabe den gode arbejdsplads!

Dansk Socialrådgiverforening har sammen med FTF netop gennemført en undersøgelse af tillidsrepræsentanternes rolle i MED- og SU-udvalg. Undersøgelsen løfter sløret for et broget landskab, hvor næsten halvdelen (43 procent) giver den triste melding, at de ikke oplever nogen reel indflydelse.

Dette til trods for, at MED systemet er bygget op, således at vi som medarbejdere skal have den nødvendige tid til arbejdet og skal tages med på råd, når det gælder beslutninger, der har betydning for vores arbejdsdag og trivsel.

Indflydelse hænger selvfølgelig sammen med placering, og da Dansk Socialrådgiverforening (DS) kun i begrænset omfang er repræsenteret i hoved-MED-udvalg, er det sparsomt med den direkte indflydelse der. Vi er i stedet rigt repræsenteret i de lokale MED-udvalg, der knytter sig til vores arbejdspladser.

Hvad har vi indflydelse på?

En stor del af de adspurgte i undersøgelsen oplever, at det er de små ting, de har indflydelse på – det nære omkring arbejdsmiljø, lokal trivsel og frugtkurvens størrelse. Man skal desværre se langt i vejviseren for at finde dem, der oplever indflydelse på de store linjer i besparelser eller strategier for udviklingen af arbejdet.

Men vi kan gøre noget, hvis vi insisterer og er dygtige nok. Derfor har DS gennem de seneste år oprustet på MED-området og lavet temadage for tillidsrepræsentanter om MED-arbejdet. Der er blevet undervist i strategier for MED, budgetter og indflydelse gennem samarbejde på tværs.

Når vi opruster på uddannelse omkring ledelses- og styreformer samt budgetter skaber vi forhåbentlig et langt bedre grundlag for indflydelse på de langsigtede strategiske beslutninger.

“

Det gode samarbejde på en arbejdsplads hænger tæt sammen med en god dialog med ledelsen. Den skal vi dyrke.

Vi skal sætte dagsordenen

At uddanne sig til indflydelse er én vej. En anden er at sætte dagsordenen for det, der bliver behandlet på MED. Som regel er det ledelsen, der sætter dagsordenen, da det er en del af deres ledelsesret. Men når vi sætter punkter på – og gerne punkter, der peger fremad – så bliver det os, der sætter dagsordenen og får indflydelse.

En tredje vej til indflydelse er at sikre samarbejdet på tværs gennem dialog og formøder med repræsentanter fra de andre organisationer. Det er der, strategierne kan lægges, og det er der, alliancerne kan skabes, således at I sammen kan opnå indflydelse på strategien på den lange bane.

Det gode samarbejde på en arbejdsplads hænger tæt sammen med en god dialog med ledelsen. Den skal vi dyrke. Vi har en stor gruppe ledere, som har den samme dagsorden som medarbejderne. De vil skabe den gode arbejdsplads. Derfor er det også et must, at vi søger det tætte samarbejde med lederne. Ikke kun til MED-udvalgsmøderne – men hele tiden.

uf@socialrdg.dk

AL HENVENDELSE: DANSK SOCIALRÅDGIVERFORENING, WWW.SOCIALRDG.DK, TLF: 70 10 10 99

Toldbodgade 19B
1253 København K
Tlf: 70 10 10 99
Fax: 33 91 30 69
www.socialrdg.dk

Dansk Socialrådgiverforening